

3211
ส 2437
12

ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

10 พ.ย. 2537

ปริญดา นิพนธ์
ของ
สมเด็จฯ หลานคุณด้อม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2537

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

191562

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาประเด็นข้อนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ทวีบุรณ์ หอมเย็น)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ทวีบุรณ์ หอมเย็น)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย รอดโพธิ์ทอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับประเด็นข้อนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศศุภผลการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ทวีบูรณ์ หอมเย็น รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา
และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย รอดไพโรจน์ทอง ซึ่งท่านทั้งสามได้กรุณาให้คำแนะนำ
ในการศึกษาค้นคว้า และตรวจแก้ไขอย่างใกล้ชิดตลอดมา จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลง
ด้วยความเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านโดยเฉพาะ นายทวีศักดิ์
จันทร์สาร ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี นานนิกร เพชรน้อย หัวหน้าหน่วย
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี นายถวิล วรรณปก หัวหน้าฝ่าย
พัฒนางานนิเทศการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี นางอุไรศรี จันทระภูมิ
หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี นายชวีต ศรีวิสรณ์
หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอแก่งคอย นายบุญสม สายหยุด ผู้อำนวยการโรงเรียน
วัดพระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำให้ข้อมูลใน
การวิจัยและประเมินผล ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 รวมทั้งศึกษา
นิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอ ในทุกจังหวัดในเขตการศึกษา 6 และ
ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทุกโรงเรียนในเขตการศึกษา 6 ที่ได้ช่วยเหลือ
ส่งแบบสอบถามและตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์
ตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

ท้ายที่สุดประโยชน์อันพึงจะได้จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยทอมนแต่ผู้พบการรู้บุคคล
มีบิดา มารดา ครู และอุปถัมภ์อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สมเด็จ หาญกุดคุ้ม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	7
การบริหารการศึกษาและการนิเทศการศึกษา	8
การนิเทศการศึกษา	10
การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
สมมติฐานการวิจัย	26
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การจัดกระทำข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	94
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	94
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	95
สรุปผลการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูล	95
อภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ	103
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	103
บรรณานุกรม	105
ภาคผนวก	109
ประวัติย่อของผู้วิจัย	123

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนในแต่ละด้าน	35
3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียน ด้านการใช้หลักสูตร	36
4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศงาน วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน การสนับสนุน การสอน	38
5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงาน วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	40
6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการวัดผลและประเมินผล	42
7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงาน วิชาการของครูวิชาการ โดยรวม	44
8 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการ ด้านการใช้หลักสูตร	45
9 แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการ ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	47
10 แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	49
11 แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล	51

12	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการที่ประสบการณ์ระหว่าง 1 - 2 ปี โดยรวม และเป็นรายค่าน	53
13	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี ด้านการใช้หลักสูตร	
14	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี ด้านการสนับสนุน การเรียนการสอน	54
15	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการ ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	56
16	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการ โรงเรียน ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี ด้านการวัดผล และประเมินผล	68
17	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป แต่ละด้าน	62
18	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศงาน วิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ด้านการใช้หลักสูตร	63
19	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ด้านการสนับสนุน การเรียนการสอน	65
20	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	67

21	แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศ งานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ด้านการวัดผลและประเมินผล	69
22	เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหาร และครูวิชาการ ด้านการใช้หลักสูตร	71
23	เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการด้าน การสนับสนุนการเรียนการสอน	74
24	เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	76
25	เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล	78
26	เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ด้วยการให้หลักสูตร	81
27	เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	84
28	เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	86
29	เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป ด้านการวัดผลและประเมินผล	89
30	ปัญหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 6	92
31	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหาร และครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 6 ..	93

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

การศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นกลไกของการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ เมื่อคนได้รับการพัฒนาแล้วจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาในด้านอื่น ๆ การศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ (มาโนช บุณยานุวัตร. 2533 : 92) รัฐจึงให้ความสำคัญในการศึกษาทั้งระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับต้องจัดให้กว้างขวางและทั่วถึงมากที่สุด (สุขาวดี สุกุโธษะ. 2527 : 6) เพราะการศึกษาภาคบังคับเป็นหน้าที่ซึ่งรัฐจะต้องจัดบริการให้ประชาชน เพื่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศจะได้มีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (กมล กู้ประเสริฐ. 2527 : 25) ยิ่งประชาชนมีระดับการศึกษาสูงขึ้นเท่าใด ยิ่งจะเกิดผลดีต่อการพัฒนาประเทศมากเท่านั้น

ดังนั้นในปี 2530 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้น โดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 ให้ดำเนินการโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 จึงทำให้ในปี 2534 มีนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในระบบโรงเรียนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60.06 หรือประมาณ 50,803 คน

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ยังให้ความสำคัญต่อการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังได้ระบุไว้ในนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานว่า "เร่งปรับปรุงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน และขยายการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ผู้จบประถมศึกษาได้เข้าเรียนมากขึ้น" (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : บทนำ)

อย่างไรก็ตามการเร่งขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับให้สูงกว่าระดับประถมศึกษาโดยให้โรงเรียนประถมศึกษาเปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ย่อมเกิดปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะเกี่ยวกับผู้บริหารและครูในโรงเรียนขยายโอกาสเหล่านี้ เนื่องจากเป็นงานเร่งด่วน

ครูโรงเรียนขยายโอกาส ไม่มีประสบการณ์ในการสอนระดับที่สูงขึ้นกว่าระดับประถมศึกษา และจึงเกิดมีผลกระทบต่อคุณภาพทางการศึกษาในระดับนี้ ปัญหาดังกล่าวอาจลดลงได้ถ้าโรงเรียนจัดกระบวนการนิเทศงานวิชาการให้เหมาะสม โดยถือว่าหน้าที่การนิเทศงานวิชาการนั้นเป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ซึ่งมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอันเป็นภารกิจใหม่ของโรงเรียนประถมศึกษา

อย่างไรก็ตามปัญหาคืออีกประการหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานั้นก็คือปัญหาการนิเทศงานวิชาการนั่นเอง ในพื้นที่การศึกษาในเขตการศึกษา 6 ซึ่งมีโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจำนวน 194 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2535 ต่างประสบปัญหาทางด้านการนิเทศงานวิชาการเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นขาดประสบการณ์ในการนิเทศงานวิชาการ แม้ว่าจะได้รับการฝึกอบรมเพื่อเตรียมการมาช่วงระยะเวลาหนึ่งก็ตาม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาการนิเทศงานวิชาการตามความเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาฝึกอบรมบุคลากร และปรับปรุงกระบวนการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตการศึกษา 6 ให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการนิเทศงานวิชาการตามทัศนะผู้บริหารและครูวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการตามทัศนะผู้บริหารและครูวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ใน 4 ด้าน เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร การสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล

3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการตามทัศนะครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ใน 4 ด้าน เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร การสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผล และประเมินผล

4. เพื่อศึกษาปัญหาและรวบรวมข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ซึ่งจะ เป็นแนวทาง ในการจัดและปรับปรุงกิจกรรมและ โครงการนิเทศงานวิชาการต่อไป

2. ทำให้ทราบข้อแตกต่างในทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหาร และครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 อันจะเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาทางการศึกษาต่อไป

3. ทำให้ทราบข้อแตกต่างในทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

4. ได้ทราบปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้บริหารและครูวิชาการในการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. เนื้อหา ได้แก่ทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ใน 4 ด้าน เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร การสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2536 แบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 194 คน ครูวิชาการจำนวน 194 คน รวม 388 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 โดยการสุ่มแบบเจาะจงตามตารางสำเร็จรูปของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ผู้บริหารจำนวน 122 คน ครูวิชาการจำนวน 122 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 244 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น

3.1.1 ตำแหน่ง แบ่งเป็น

3.1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

3.1.1.2 ครูวิชาการ

3.1.2 ประสบการณ์ของครูวิชาการ แบ่งเป็น

3.1.2.1 ประสบการณ์ระหว่าง 1 - 2 ปี

3.1.2.2 ประสบการณ์ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ที่แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการใช้หลักสูตร

3.2.2 ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การนิเทศงานวิชาการ หมายถึงความพยายามของผู้บริหารและครูวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ในการช่วยเหลือครูผู้สอนให้สามารถปรับปรุงการใช้หลักสูตร การสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ หมายถึงข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ไม่สามารถดำเนินงานการนิเทศงานวิชาการให้ลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในที่นี้ได้กำหนดขอบเขตของปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ไว้ 4 ด้านคือ

2.1 ปัญหาด้านการให้หลักสูตร หมายถึงข้อขัดข้องเกี่ยวกับการทำการศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรนโยบาย การวางแผน วัตถุประสงค์ แผนการสอน โครงการสอน คู่มือครู และกำหนดการสอนตามแนวหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2.2 ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน หมายถึงข้อขัดข้องในการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน เช่น การนิเทศ การจัดให้มีและบริหารห้องสมุด การจัดมุมหนังสือ กิจกรรมการประกวดการอ่าน การพูด การฟัง และการเขียน

2.3 ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึงข้อขัดข้องเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน ประจากรุ่นวิชาประจำชั้น การจัดตารางสอน การควบคุมดูแลครูในการดำเนินการสอน การจัดให้มีสื่อและการใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือแบบเรียน และหนังสืออ่านประกอบ

2.4 ปัญหาการวัดผลและประเมินผล หมายถึงข้อขัดข้องเกี่ยวกับการวัดผล การติดตามผลการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดทำเครื่องมือวัดผล การกำหนดเกณฑ์การประเมินผล การจัดทำแบบทดสอบหรือข้อสอบ การนำผลที่ได้จากการวัดมาวิเคราะห์เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533)

3. ผู้บริหาร หมายถึงข้าราชการครูผู้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียน รวมทั้งผู้รักษาการ ในตำแหน่งดังกล่าว ในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

4. ครูวิชาการ หมายถึงข้าราชการครูที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ดูแลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

5. ประสบการณ์ของครูวิชาการ หมายถึงระยะเวลาการเป็นครูวิชาการของข้าราชการครูที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

6. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึงโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

7. เขตการศึกษา 6 หมายถึงพื้นที่ที่กระทรวงศึกษาธิการแบ่งเป็นเขตเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยจังหวัด 7 จังหวัดคือ จังหวัดลพบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสระบุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดชัยนาท และจังหวัดอุทัยธานี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเรียงลำดับเนื้อหาเกี่ยวกับ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา การบริหารและการนิเทศการศึกษา การนิเทศการศึกษา ความหมาย ความมุ่งหมาย กระบวนการนิเทศการศึกษา การนิเทศการศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ปัญหาการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

โรงเรียนขยายทางการศึกษา เป็นโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่รัฐมอบหมายให้ดำเนินการเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้น เพื่อต้องการให้ประชาชน มีการศึกษาสูงขึ้น เพราะในประเทศไทยมีอัตราการเรียนต่อมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณร้อยละ 30.1 ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มอาเซียน และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของโลก ซึ่งมีผลการวิจัยแจ้งว่า ประชากรที่มีการศึกษาสูงขึ้น จะมีรายได้ต่อหัวสูงขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เริ่มปี 2534 จะให้นักเรียนที่จบ ป. 6 ได้เรียนต่อ ม. 1 ครบร้อยละ 100 ในปี 2540

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 6 รัฐบาลได้เริ่มดำเนินงานขยายโอกาสทางการศึกษา เร่งรัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันรณรงค์ให้เด็กเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากขึ้น วันที่ 22 พฤษภาคม 2533 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ขยายการศึกษาภาคบังคับออกไปอีก 3 ปี โดยให้ท้องที่มีความพร้อมเปิดเป็นปี ๆ ไปและให้โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติทดลองเปิดสอน จังหวัดละ 3 โรงเรียน ภายใต้โครงการนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับ ในปี 2533 - 2534 รวมทั้งสิ้น 216 โรงเรียน และมีคณะกรรมการประเมินผลโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ มีรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ เป็นที่ปรึกษา และเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการสรุปผลการประเมินผลว่า โครงการนำร่องซึ่งอาศัยโรงเรียนประถมศึกษาเปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพร้อมและมีความสามารถพอที่จะทำโครงการ

การนี้ต่อไปอย่างกว้างขวาง โดยไม่ต้องทดลองอีก สถิติการเข้าเรียนต่อจากร้อยละ 53.65 ในปีการศึกษา 2533 เป็นร้อยละ 59.2 ในปีการศึกษา 2534

เพื่อให้การขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึง โดยรวดเร็วยิ่งขึ้น รัฐบาลได้กำหนดนโยบายแถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 4 เมษายน 2534 ว่า "เร่งขยายโอกาสและบริการทางการศึกษา ทั้งในและนอกระบบให้กว้างขวาง และทั่วถึง เพื่อยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ถึงระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างต่ำ รวมทั้งขยายการศึกษาปฐมวัยในชนบทเพิ่มขึ้น"

ด้วยเหตุที่ประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศอยู่ในชนบทห่างไกล ด้วยโอกาสในทุก ๆ ทาง กอปรทั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีโรงเรียนกระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ กระทรวงศึกษาธิการจึงขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2534 ให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ในปีการศึกษา 2534 เพิ่มเติมอีก 1,150 โรงเรียน และ ดร. ก่อสวัสดิพานิชย์ ได้ยกเลิกโครงการนาร่องๆ โดยเปลี่ยนรูปเป็นโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างสมบูรณ์ รวมโรงเรียนที่เปิดแล้วทั้งสิ้น 1,366 โรงเรียน มีห้องเรียน ม.1 จำนวน 1,806 ห้องเรียน

ในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (2534 - 2539) จะเปิดขยายชั้น ม.1 เพิ่มเติมตามเป้าหมายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด จำนวน 4,200 ห้องเรียน/โรงเรียน สามารถเพิ่มอัตราการเรียนต่อ ม.1 ได้ถึงร้อยละ 98 ในปีการศึกษา 2539 โดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีส่วนช่วยเพิ่มเติมอัตราการเรียนต่อ ม. 1 ถึง ร้อยละ 14.3 และตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 - 2444 จะสามารถเพิ่มอัตราการเรียนต่อ ม.1 ได้ถึงร้อยละ 100 นับว่าเป็นผลสำเร็จของการยกระดับพื้นฐานการศึกษาประชาชนจาก 6 ปี เป็น 9 ปี อย่างดียิ่ง

การบริหารการศึกษาและการนิเทศการศึกษา

การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคม ผู้บริหารจะต้องดำเนินการทุกอย่างให้สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกในสังคม มนุษย์คือผู้สร้างกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ขึ้น โดยมีมุ่งหวังเพื่อความสงบสุขในสังคม การบริหารจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้มนุษย์ดำรงชีพออยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุก และการบริหารเป็นกระบวนการที่ต้องการอาศัยปัจจัยทั้งศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหารมาประกอบกันตามกระบวนการบริหาร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

(สมพงษ์ เกษมนั่น. 2526 : 4 - 6) ดังนั้นการบริหารจึงหมายถึง กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ได้ร่วมมือกันกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน (Simon and others. 1966 : 3)

เมื่อการบริหาร หมายถึง การทำงานร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องปรึกษาหารือและวางนโยบายร่วมกับครูผู้สอนว่านโยบายการเรียนการสอนแต่ละปี แต่ละวิชา จะเน้นหนักไปในรูปใด และมีเป้าหมายของการปรับปรุงการเรียนการสอนอะไรบ้าง แล้วจึงสามารถจัดสรรระบบงานได้อย่างเหมาะสม เช่น จัดครูเข้าสอนได้อย่างเหมาะสม การให้บริการครูในด้านสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ส่วนการนิเทศการเรียนการสอน เป็นการช่วยปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของครู จุดประสงค์ของการนิเทศนั้น เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของเด็ก และเพื่อลดความสูญเปล่าทางการศึกษา การนิเทศการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในระบบการศึกษา ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีทางด้านวิชาการ ก็จำเป็นต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกัน เช่น หลักสูตร วิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น และเพื่อเป็นการแก้ปัญหาต่าง ๆ จึงได้มีการจัดการนิเทศติดตามผล เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้ก้าวหน้าพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง ดังที่ กูด (Good. 1973 : 539) ได้อธิบายไว้ว่า การนิเทศการศึกษา เป็นความพยายามของเจ้าหน้าที่ผู้จัดการศึกษาในการที่จะส่งเสริมแนะนำครูและบุคลากรของโรงเรียนให้รู้จักวิธีการปรับปรุงการเรียนการสอน อันได้แก่ การพัฒนาครู การปรับปรุงวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน

ดังนั้นการบริหารการศึกษาและการนิเทศการศึกษาต้องเป็นไปด้วยกันและต้องดำเนินการไปพร้อมกันอย่างแยกไม่ออก เพราะผู้บริหารและครูจะต้องร่วมมือกันดังกล่าวแล้ว การนิเทศวิชาการจึงเป็นสิ่งสำคัญที่โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาคควรจัดให้มี และดำเนินการเพื่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน และเพื่อประสิทธิผลคือความรู้ความสามารถของเด็กนักเรียน

การนิเทศการศึกษา

สาระสำคัญของประการของการนิเทศการศึกษา มีดังนี้

1. ความหมายของการนิเทศการศึกษา มีนักศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความหมายและคำจำกัดความของการนิเทศการศึกษาไว้ต่าง ๆ กัน ตามประสบการณ์และแนวคิดของแต่ละคน ดังนี้

ดักกลาส (Douglas. 1961 : 214) กล่าวว่า สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการนิเทศการศึกษาและการสอน คือ การทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางที่ปรารถนาหน้าที่ของผู้นิเทศจึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลดีต่อการเจริญงอกงามของนักเรียนและปรับปรุงทักษะของครูในการสร้างและใช้ประโยชน์จากปัจจัยดังกล่าว

กู๊ด (Good. 1973 : 374) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามทุกชนิดของฝ่ายการศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นิเทศ ในการแนะนำครูหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ให้รู้จักปรับปรุงวิธีสอนหรือการให้การศึกษา ทำให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านวิชาชีพทางการศึกษา ช่วยพัฒนาครู ช่วยเหลือและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ช่วยเหลือและปรับปรุงเนื้อหาและการสอน ช่วยเหลือและปรับปรุงการประเมินผลการเรียน

ไวส์ และโลเวลล์ (Wiles and Lovell. 1975 : 3 - 4) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่า การนิเทศการศึกษาคือ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและการปรึกษาหารือ การแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกัน และการวางแผนร่วมกันเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

แฮร์ริส (Haris. 1975 : 10 - 11) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง สิ่งที่ถูกบุคลากรในโรงเรียนกระทำต่อบุคคล และสิ่งต่าง ๆ เพื่อที่จะดำรงไว้หรือแลกเปลี่ยนการปฏิบัติงานของโรงเรียน เพื่อให้กระบวนการสอนมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ การนิเทศการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการปฏิบัติงานในโรงเรียน ไม่ใช่ทีมงานหรืองานเฉพาะหรืองานด้านเทคนิค แต่เป็นการมุ่งที่จะดำรงไว้และปรับปรุงทั้งกระบวนการการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ดีขึ้น

ทาร์รี่ มณีศรี (2523 : 24) ได้สรุปความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้คือ

1. กระตุ้นให้ใช้เทคนิค วิธีการใหม่ ๆ ทางการสอน (Dynamic Supervision) ให้เกิดความมคิตรีเริ่มสร้างสรรค์

2. ปรับปรุงส่งเสริมลักษณะความเป็นผู้นำทางการศึกษา
3. ลักษณะการนำจะต้องมาจากกลุ่ม คณะ (Group) มิใช่เกิดจากบุคคลหนึ่งบุคคลใด ถืออำนาจในการตัดสินใจ ความมาจากคณะบุคคล
4. ความเป็นผู้นำทางด้านบริหาร และด้านวิชาการ มิได้รับมอบหมายหมู่คณะ ให้ความเชื่อมั่น เชื่อมั่นในความสามารถ
5. จุดมุ่งหมายอันสำคัญในการนิเทศสมัยใหม่ คือ มุ่งฝึกความเป็นผู้นำให้เกิดขึ้นในบุคคลอื่นด้วย

นิพนธ์ กินาวงศ์ (2523 : 99) กล่าวถึง ความหมายของการนิเทศการศึกษา ไว้ว่า การนิเทศการศึกษา คือ ความพยายามในทุกวิถีทางของผู้ที่เชี่ยวชาญที่จะช่วยพัฒนาผู้ที่ทำหน้าที่ให้การศึกษ ใต้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตามเป้าหมายที่กำหนดเกิดขึ้นกับผู้เรียน

เมธี บิลันธนานนท์ (2525 : 211) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา เป็นหน้าที่หนึ่งในการดำเนินงานในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวกับการควบคุมและประเมินผลความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ และเพื่อความมั่นใจว่า การบริหารโรงเรียนที่เป็นอยู่นั้น ได้ดำเนินแผนการงานและการสอน หน้าที่การควบคุมนี้จะช่วยแก้ไขการปฏิบัติงานทั้งของครูและงานฝ่ายบริหารด้วย

ทฤษฎี ลาจินสมาจาร (2525 : 5) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษา ไว้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ที่ไม่หยุดนิ่งในการให้คำแนะนำและชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและนักเรียน เพื่อการปรับปรุงของตัวเองและนักเรียนและสภาพการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษาที่พึงประสงค์

สันต์ ธรรมมากรัง (2526 : 10) ได้ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การช่วยเหลือ การแนะนำ การชี้แจง การบริการ การปรับปรุงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในการที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น

สังค์ อุทรานันท์ (2527 : 4) ในความหมายเชิงปฏิบัติการ (Operater Definition) ไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน

นิพนธ์ โทยพานิช (2527 : 22) ให้ความหมายโดยเน้นให้เห็นความสำคัญของ การนิเทศการศึกษาว่า เป็นการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในการเรียนของนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 : 4) ได้ให้ความหมาย ไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันที่ใช้เหตุผลและปัญหาในการพัฒนา หลักสูตรและการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ก้าวหน้าและ ประโยชน์สูงสุด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ของบุคลากรทางการศึกษาร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้การพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิด ประโยชน์สูงสุด

2. ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา นาฏเจลิยว และคนอื่น ๆ (นาฏเจลิยว สุมาวงศ์ และคนอื่น ๆ 2516 : 3 - 4) ได้ถอดความของริกกี และจัสต์แมน ที่ได้สรุปความ มุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา ไว้สั้นๆด้วยกันคือ

1. การส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางอาชีพ (Professional Leadership) ได้แก่ การประชุมต่าง ๆ การจัดอบรมแบบ Work Shop การสัมมนาปัญหา ต่าง ๆ การไปเยี่ยมชมศูนย์การทดลองต่าง ๆ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ครูได้มีโอกาสพบปะ สังสรรค์ในด้านวิชาการทำการทดลอง หลักสูตร หนังสือเรียนและวีซีสอน ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดทางการศึกษา

2. ส่งเสริมความเจริญงอกงามของครู (Aid teacher's Growth) ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ส่งเสริมการทดลองกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูสนใจอยากทำ เปิดโอกาสให้ครูได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสมาคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ส่งเสริมให้ครูมีความสามารถพิเศษในทางใดทางหนึ่ง โดยเฉพาะส่งเสริมให้ครูได้ใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้หรืองานที่เขาสงสัยส่งเสริมให้ครูสนใจกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาคมอาชีพครูภายในประเทศและของนานาชาติ

3. ปรับปรุงการสอนของครู (Improvement of Teaching) ได้แก่ การพิจารณาคัดเลือกครูที่มีความสามารถและประสิทธิภาพเข้าทำงานการสอน การจัดงานและ มอบหมายงานที่ถูกต้องและตรงกับความสามารถของครู ให้มีโอกาสได้สังเกตการสอน เปิดประชุม

อบรมเพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอน ทำการสาธิตการสอนที่ดีให้แก่ครู ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนครูและการสังเกตการสอนระหว่างโรงเรียนต่าง ๆ

4. การส่งเสริมแนะนำครูและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (Guiding Staff and Communication Relation) ได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง ประชาชนในประชาคมของตน ส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาคม ส่งเสริมให้มีสมาคมครูผู้ปกครองขึ้นในโรงเรียน ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและครูในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของการศึกษา ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจกิจกรรมของโรงเรียน จัดทำโรงเรียนให้เป็นศูนย์ของประชาชน ส่งเสริมให้ครูรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการนำประชาคมนั้น ๆ ลองหันมามองนักการศึกษาของไทยบ้าง

เอกชัย กี่สุพันธ์ (2527 : 225) ได้สรุปถึงความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาว่ามี 4 ประการ คือ

1. เพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางอาชีพ
2. เพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงามของครู
3. เพื่อปรับปรุงการสอนของครูให้ดีขึ้น
4. เพื่อส่งเสริมและแนะนำครู และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับ

ชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2533 : 3) ได้ให้ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่า

1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนในความรับผิดชอบ
2. เพื่อแก้ปัญหา ให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร ผู้สอน และบุคลากรของโรงเรียนในสังกัด ในการดำเนินงานจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร ให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและนโยบาย
3. เพื่อพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี รูปแบบการเรียนการสอนและอัตรากำลัง การเรียนการสอนตามหลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

4. เพื่อพัฒนาบุคลากรในสังกัดให้มีความรู้ และประสบการณ์อันจำเป็นการเรียนการสอน เพราะสามารถแก้ปัญหา รวมทั้งให้ขวัญและกำลังใจในการดำเนินงานตามบทบาทและหน้าที่

5. เพื่อให้คำปรึกษาและประสานงานทางวิชาการของหน่วยงานแต่ละระดับหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนองค์การระหว่างประเทศ

6. เพื่อประสานงานและให้ความช่วยเหลือร่วมมือ สำนักงานศึกษาธิการเขต สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ ดำเนินโครงการเพราะงานพัฒนาต่าง ๆ ที่กระทรวงและกรมมอบหมายไปยังเขตการศึกษา จังหวัด อำเภอ/กิ่งอำเภอ

3. กระบวนการการนิเทศการศึกษา ในการดำเนินการทุกอย่าง ควรมีรูปแบบขั้นตอนหรือกระบวนการที่จะสามารถดำเนินการได้ ซึ่งง่ายแก่การตรวจสอบ ประเมินผลการนิเทศการศึกษา ก็ต้องมีกระบวนการนิเทศการศึกษา เพื่อพัฒนาทางเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ผลการเรียนการสอน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงกระบวนการนิเทศการศึกษาไว้ว่า (2533 : 16) กระบวนการนิเทศการศึกษาในการปฏิบัติงานนิเทศ มีวิธีดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเพื่อทราบสภาพปัจจุบัน ปัญหา แลความต้องการจาก
 - 1.1 ผลการปฏิบัติงานในรอบปีที่ผ่านมา
 - 1.2 นโยบายการพัฒนาคุณภาพของ สปช.
 - 1.3 แผนงานและโครงการประจำปีงบประมาณ
 - 1.4 สถานจัดการศึกษาระดับประเทศ เขตการศึกษา และจังหวัดภายใน

เขตรับผิดชอบ

- 1.5 แฟ้มข้อมูลด้านวิชาการทุกระดับหน่วยงาน
- 1.6 มาตรการและเกณฑ์ที่ต่ำกว่าของการนิเทศ
- 1.7 ตัวบ่งชี้คุณภาพทางการศึกษา

2. ประมวลผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการเพื่อกำหนดแผน

การนิเทศ

3. จัดทำแฟ้มข้อมูลระดับจังหวัดและเขตปฏิบัติการเพื่อกำหนดแผนการนิเทศ

ขั้นที่ 2 วางแผนการนิเทศ

1. ประสานการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. นำผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ รวมทั้งผลการประสานการดำเนินงานมากำหนดเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี
3. วิเคราะห์แผนการศึกษาความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ การส่งแผนปฏิบัติการนิเทศ แจกแก่หน่วยงานในเขตปฏิบัติการ

ขั้นที่ 3 สร้างเครื่องมือ สื่อ และพัฒนาวิธีการนิเทศ

1. จัดทำหรือจัดหาต้นแบบ
2. จัดทำหรือจัดหาสื่อ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
3. พัฒนาเทคนิคการนิเทศสื่อ และเครื่องมือ

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติการนิเทศ ปฏิบัติตามปฏิทินปฏิบัติงาน วิธีการ และเป้าหมายที่

กำหนดไว้

ขั้นที่ 5 ประเมินผลและรายงาน

1. วิเคราะห์ สรุปผล การนิเทศทุกระดับ
2. จัดทำรายงานผลการนิเทศเสนอต่อผู้บังคับบัญชา
3. จัดทำแผนภูมิความเคลื่อนไหวทางด้านคุณภาพการศึกษา
4. นำข้อมูลที่ได้มาเป็นบันทึกลงในแฟ้มข้อมูล

4. การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานโรงเรียนขยายโอกาส

ทางการศึกษา การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานการขยายโอกาสทางการศึกษา

ขั้นพื้นฐานถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือ ภารกิจเพิ่มขึ้นจากภารกิจหลักของผู้บริหาร โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กล่าวคือ ด้านปริมาณ ผู้บริหารต้องดำเนินการตามเกณฑ์ภาคบังคับ และดำเนินการให้นักเรียนค้อย โอกาสทางการศึกษา ได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านคุณภาพจะต้องบริหารและส่งเสริมการนำหลักสูตร ไปใช้ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ให้เป็นไปตามหลักสูตรกำหนด ในการดำเนินงานของโครงการผู้บริหาร โรงเรียนจะมีภารกิจเกี่ยวกับกำหนดนโยบายกำหนดมาตรฐานและแนวปฏิบัติ กำหนดผู้รับผิดชอบ กระตุ้น ผลักดันให้ปฏิบัติ นิเทศ ติดตาม กำกับส่งเสริมและประเมินผล สรุปรายงานและเผยแพร่

ดังนั้นการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งการส่งเสริมวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การนำหลักสูตร ไปใช้ถูกต้อง และประสบผลสำเร็จผู้บริหาร โรงเรียนควรให้ความสำคัญแก่การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และส่งเสริม ทั้งด้วยตนเอง และส่งเสริมให้หน่วยช่วยบริหาร หัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ ตามขอบข่าย 6 งาน ของโรงเรียนปฏิบัติหน้าที่นี้ด้วย ทั้งนี้ด้วยความมุ่งหวังว่า การนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล จะช่วยกระตุ้นผลักดันให้การพัฒนาวิชาการเป็นไปอย่างถูกต้อง และผู้ปฏิบัติงาน มีขวัญ กำลังใจในการพัฒนาการให้หลักสูตรให้เกิดประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้น โดยมีงานกิจกรรม นักเรียน งานธุรการและการเงิน งานบุคลากร งานอาคารสถานที่ และงานสัมพันธ์กับชุมชน เป็นงานสนับสนุน

ในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ผู้บริหารโรงเรียนสามารถใช้เทคนิควิธีการ ต่าง ๆ ได้หลายประการ เช่น การประชุมอบรมที่แจ้งการใช้หลักสูตร การร่วมประชุมวางแผน การสอนกลุ่มวิชาที่ครูอาจารย์ การเยี่ยมห้องเรียนขณะทำการสอน การพบปะพูดคุยเยี่ยมชม ให้การช่วยเหลือการปฏิบัติงานของครูอาจารย์อย่างไม่เป็นทางการ การร่วมประชุม ประเมินผล การสอบจุดประสงค์หรือรายวิชา การร่วมประชุมแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน การจัดสัมมนาการใช้หลักสูตรของกลุ่มวิชา หมวดวิชาระดับโรงเรียน การจัดสัมมนาเสนอผลงาน โดยครูอาจารย์ที่วางแผนการสอนดีเด่น/ผลิตสื่อการสอนดีเด่น/ใช้ทักษะกระบวนการดีเด่น การจัดนิทรรศการทางวิชาการของโรงเรียน การศึกษา ดูงาน การอบรมเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการสอนการจัดการและพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน

อย่างไรก็ดี แม้ผู้บริหาร โรงเรียนจะใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วอย่าง กว้างขวางหรือทั่วถึงเพียงใดก็ตาม หากไม่มีการใช้กระบวนการนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล ที่มีประสิทธิภาพก็ไม่สามารถทราบได้ว่า การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งเสริมการ ใช้หลักสูตรประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพียงใด มีสิ่งทีประสบผลสำเร็จ ควรภาคภูมิใจ หรือควร ปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง จึงขอเสนอกระบวนการนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล ซึ่งประกอบ ด้วย 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ เป็นการบันทึกและ สืบสวนสภาพก่อนการนิเทศ การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และส่งเสริม โดยฝ่ายการบริหาร โรงเรียนสามารถกระทำได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในกรณีที่เป็นการ

ผู้เฝ้าควรมีการบันทึกหรือสำรวจข้อมูลต่าง ๆ ไว้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการตั้งจุดมุ่งหมาย และ เป้าหมายของการดำเนินงาน เช่น สภาพการจัดหลักสูตร ร้อยละของครู อาจารย์ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตร และรายวิชาที่สอน ในระดับ คีเยียม คี พอใช้ และน้อย ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ร้อยละของครู อาจารย์ที่กำหนดค่าใช้จ่ายแผนการ รายจุดประสงค์เชิงทักษะกระบวนการ ได้ในระดับคีเยียม คี พอใช้ และควรปรับปรุง ร้อยละ ของครู อาจารย์ที่มีเจตคติต่อการใช้หลักสูตรในระดับมากที่สุด มาก พอใช้ และน้อย ตามเกณฑ์ ที่กำหนดขึ้น พร้อมทั้งเหตุผลประกอบ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบหรือประเมินผลรายจุดประสงค์ ของแต่ละรายวิชา คะแนนเฉลี่ยผลการสอบหรือประเมินผลกลางภาคเรียนของแต่ละรายวิชา ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้ผลการเรียนระดับ 4, 3, 2, 1, 0, ร. , มส. สภาพของการวางแผน การเรียนที่สอดคล้องกับผู้เรียน ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน หมายถึง การนำข้อมูลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหา สาเหตุของปัญหา และความต้องการมากำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกิจกรรมทั้งนี้โดยใช้รูปแบบการเขียนโครงการที่ให้อยู่ตามปกติ ในการกำหนดจุดประสงค์ เป้าหมายมีข้อสังเกตในการ วางแผนสำหรับผู้บริหารดังนี้

เพื่อเป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจ

เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงาน

เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนากระบวนการสอน

เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาพฤติกรรมการสอน

เพื่อรักษาและพัฒนาคุณภาพการสอนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีเป้าหมายทั้งเชิงคุณภาพและเป้าหมายเชิงปริมาณ

เป็นการใช้ข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจ

ควรเปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศมีส่วนร่วมในการวางแผน

ดำเนินการนิเทศโดยใช้หลักประชาธิปไตย ได้แก่ หลักเสรีภาพ หลักเสมอภาค

หลักภราดรภาพ หลักเหตุผล

ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งให้และ

ไม่ใช้งบประมาณ

ควรดำเนินการเป็นทีม ทั้งทีมระดับบริหารของโรงเรียนและทีมเฉพาะกิจที่ได้รับ

การแต่งตั้งจากโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ หมายถึง การดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน/โครงการนิเทศของโรงเรียน ในที่นี้ได้นำเสนอกิจกรรมการนิเทศที่ผู้บริหารโรงเรียนสามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสมดังนี้ การประชุมก่อนเปิดภาคเรียน การประชุมนิเทศครูใหม่ การให้คำปรึกษา แนะนำ การอบรม การประชุมปฏิบัติการ การสัมมนา การระดมความคิด การสาธิตการสอน การให้ศึกษาเอกสาร การสนทนาวิชาการ การเยี่ยมนิเทศชั้นเรียน การศึกษาดูงาน การสังเกตการสอน การวิเคราะห์ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การเขียนเอกสาร/บทความทางวิชาการ และการจัดนิทรรศการ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล ในกระบวนการวางแผน การประเมินผล มักเป็นขั้นตอนที่ได้รับความเอาใจใส่ไม่น้อยกว่าขั้นตอนอื่น ทั้ง ๆ ที่เป็นขั้นตอนที่มีประโยชน์และส่งผลกระทบหลายประการ เช่น

เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ทราบว่า งานที่ทำสำเร็จหรือไม่ เพียงใด มีสิ่งสมควรภาคภูมิใจหรือสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข หรือนำไปเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขการทำงานอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันหรือไม่อย่างไรบ้าง

ในกรณีที่ปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จ ก็สามารถนำเทคนิควิธีการที่ใช้แล้วประสบผลสำเร็จนั้นมาจัดทำเป็นมาตรการ หรือมาตรฐานที่จะถือปฏิบัติ เพื่อรักษาความสำเร็จนั้นไว้หรือเพิ่มป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีก

สามารถนำความสำเร็จของผู้ปฏิบัติมายกย่อง เกียรติเกียรติ เป็นการให้ขวัญ กำลังใจ แก่บุคลากร ในความรับผิดชอบ

สามารถนำความสำเร็จที่ปรากฏไปเผยแพร่แก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เดียวกันทั้งในและนอกโรงเรียน

การประเมินผล สรุปรายงาน และเผยแพร่ นับเป็นบทบาทสำคัญของผู้บริหารโรงเรียนทุกระดับ ภารกิจของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา การนำหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้ จะประสบความสำเร็จหรือจะมีการพัฒนาให้เหมาะสมยิ่งขึ้นมากเพียงใด การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งเสริม นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการเตรียมการและการดำเนินการใช้หลักสูตร เพราะกิจกรรมต่าง ๆ ของการนิเทศจะช่วยให้เกิดความถูกต้อง ความกระตือรือร้น ขวัญ และกำลังใจที่จะปฏิบัติ และพัฒนางานในหน้าที่ความรับผิดชอบ การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และส่งเสริม จึงเป็นบทบาทสำคัญที่ผู้บริหารและฝ่ายบริหารทุกระดับต้องดำเนินการอย่างขาดเสียมิได้

ผู้วิจัย ได้รวบรวมปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อดำเนินการวิจัยใน 4 ด้านด้วยกัน คือ (สามารถ รักษาศิลป์, 2534 : บทคัดย่อ)

1. ปัญหาการใช้หลักสูตร ได้แก่ ความขัดข้องเกี่ยวกับครูไม่เข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์ จุดประสงค์ โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จัดหลักสูตรไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ไม่มีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ครูไม่ได้รับการส่งเสริม ไม่มีการจัดทำแผนการสอนย่อย รวมทั้ง ไม่ได้ประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา เอกสารหลักสูตร ไม่เพียงพอให้ครูได้ศึกษา ไม่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งหมดนี้จะเอื้อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนได้ เบื้องต้นต้องมีการนำหลักสูตรไปใช้ เมื่อใช้หลักสูตรจัดการเรียนการสอน ก็ต้องมีการประเมินผลการใช้ ซึ่งเรื่องนี้มีผู้ทำการวิจัยไว้ดังนี้

นิตยา จรูญลลริติ (2529) ได้วิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มทักษะภาษาไทย ครูสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครูสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และครูสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลวิจัยสรุปได้ว่า

ในด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน มีการวางแผนโดยครูมีส่วนร่วม มีการจัดทำแผนการสอนย่อย มีการเลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์แต่ละบทเรียน การจัดปัจจัยต่าง ๆ เพื่อการใช้หลักสูตร มีการวางแผนล่วงหน้า โดยยึดวัตถุประสงค์ การติดตามผลและการนิเทศภายในของผู้บริหาร รวมทั้งการใช้วิธีการสอนของครู โรงเรียนจัดให้มี เอกสารหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพบว่าสิ่งที่โรงเรียนต้องการเพิ่มพอเพียงกับการจัดทำ เอกสารหลักสูตร การผลิต การจัดหา และการบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอน

ปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ คือ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน สภาพการใช้หลักสูตร รวมทั้งการจัดการเรียนการสอน ที่สำคัญคือ เวลาไม่เพียงพอ เอกสารหลักสูตรมีน้อย ขาดแคลนห้องเรียน อยู่ใกล้สถานที่ที่มีเสียงรบกวนตลอดเวลา ตลอดจนขาดบุคลากรที่จะให้ความรู้แก่ครูในด้านการใช้หลักสูตร

2. ปัญหาการสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่ ความขัดข้องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน นับตั้งแต่ตัวบุคคลผู้มีส่วนที่นิเทศ ไม่ได้วางแผนการนิเทศ และไม่มีนิเทศอย่างสม่ำเสมอ ระบบการจัดหาสื่อ เก็บรักษาสื่อ และสร้างสื่อการเรียนการสอน ไม่เป็น

ระบบที่จะเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ไม่จัดระบบห้องสมุด หรือมุมหนังสืออันจะเป็นประโยชน์ การจัดค้นคว้าของนักเรียน ทั้งนี้ถือว่าสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการประกอบการสอน เพื่อใช้เป็นสื่อกลางให้ผู้สอนสามารถส่งเสริมหรือถ่ายทอด ไปยังผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งชัยยง พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ (2521 : 90) จานเนกไว้ดังนี้

1. สิ่งสิ้นเปลืองต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่า "วัสดุ" ได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ ซอลส์ แบบเรียน เป็นต้น
2. เครื่องมือที่มีความคงทนถาวร ซึ่งเรียกว่า "อุปกรณ์" ได้แก่ กระดานดำ โต๊ะเก้าอี้ เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายต่าง ๆ
3. กระบวนการและวิธีการ ซึ่งรวมทั้งวิธีการใช้วัสดุและอุปกรณ์และกระบวนการ ที่เป็นอิสระ คือ ไม่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างใดเลย เช่น การฟังวิทยากร การศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

สื่อการสอนมีประโยชน์อย่างยิ่ง จึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารและครูควรจัดให้มีขึ้น เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน โดยจัดให้มี จัดเก็บรักษา การใช้สื่อ การยืม การติดตาม การใช้สื่อ รวมทั้งการประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน เกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารจะต้องใช้ การนิเทศวิชาการเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนการสอนนั้น อีริคสัน (Erickson, 1968 : 10 - 12) กล่าวว่า

1. ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้กำหนดนโยบายและแนวทางการจัดหา การให้บริการ การรักษาสื่อ ตลอดจนมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบ
2. ให้คำแนะนำในการใช้สื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นผู้มีความรู้ด้านสื่อการสอน สามารถแนะนำ เผยแพร่ หรือสร้างสรรค์ สื่อการสอนเพื่อนำมาใช้ในโรงเรียนได้
4. เป็นช่างเทคนิค ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจพอสมควร เกี่ยวกับวิธีใช้อย่างมีประสิทธิภาพของสื่อแต่ละชนิด เพื่อเป็นแนวทางการใช้สื่อการเรียนการสอน ภายในโรงเรียน

บรรณการศึกษาศึกษาสมัยปัจจุบันถือว่า ห้องสมุดโรงเรียนเป็นหัวใจของการศึกษา เพราะ ห้องสมุดเป็นแหล่งรวมวิทยากรต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ และอุปกรณ์ สื่อทัศนศึกษา

เช่น รูปภาพ แผนที่ เทปบันทึกเสียงต่าง ๆ ห้องสมุดเป็นศูนย์กลางของการศึกษา โรงเรียนจัดบริการสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้ จดลัดเจ็ลยวและเป็นแหล่งที่นักเรียนใช้เป็นที่เสริมความรู้ที่ได้มาจากครู และเป็นสถานที่ครูใช้เป็นที่พักผ่อนความรู้ของตนให้เจริญงอกงามขึ้น (ทรรศนียา กัลยาณมิตร, 2524 : 24) วัตถุประสงค์ของการจัดห้องสมุดเพื่อเป็นศูนย์กลางของสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นศูนย์กลางของการศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาความสามารถในการศึกษาจากตำราต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อเป็นคนมีเหตุผล
2. เป็นศูนย์กลางการอ่าน ห้องสมุดจึงต้องมีวัสดุเพื่อการอ่านที่เลือกสรรแล้วอย่างพร้อมมูล
3. เป็นศูนย์กลางแนะนำการอ่าน บริการให้มีความจำเป็น เพราะการอ่านเป็นการอาศัยหนังสือช่วยตัดสินใจ หรือให้คำตลบบัญหาที่เราต้องการทราบ
4. เป็นศูนย์กลางวัสดุอุปกรณ์ ห้องสมุดมีที่ส่งเสริมเฉพาะการเรียนของนักเรียนเท่านั้น แต่ส่งเสริมการสอนของครูด้วย ห้องสมุดจึงเป็นศูนย์กลางการสอนของครูด้วย ห้องสมุดเป็นที่จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

ห้องสมุดโรงเรียนมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นงานด้านวิชาการ เพื่อพัฒนาสติปัญญาของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจึงควรถือนโยบายโดยการส่งเสริมให้ห้องสมุดและบุคลากรห้องสมุดโรงเรียน ตลอดจนส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้ห้องสมุดให้มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนเต็มที่

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ความขัดข้องเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารแผนวิชาการ ไม่ได้ประชุมกันจัดตารางสอนรวม ไม้กินเทศห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ส่งเสริมให้ครูบันทึกการสอนก่อนลงมือสอน ครูผู้สอน สอนไม่ตรงกับวิชาที่ตนถนัด ไม่ให้สื่อวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน รวมทั้งไม่มีหนังสืออ่านประกอบพอเพียงแก่นักเรียน

การจัดการเรียนการสอนจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ต้องงาจัดปัญหาเหล่านี้ให้หมดสิ้นไป เพราะการจัดการเรียนการสอนมุ่งหมายให้นักเรียนประสบผลสำเร็จตามหลักสูตร มีความรู้มีความสามารถที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตนเอง ให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สำหรับผู้บริหารที่จะต้องใช่วิธีการนี้เทศ ติดตามผลการจัดการเรียนการสอน ก็โดยควบคุม ดูแล

ดูแล กำกับให้กระบวนการสอน การติดตามผลการเรียนของเด็ก รวมทั้งการเรียนการสอน การรายงานผลการเรียนไปให้ผู้ปกครองทราบตามกำหนด การจัดทำเอกสารทะเบียนนักเรียน บัญชีเรียกชื่อ และแบบ ปศ. ต่าง ๆ รวมทั้งการติดตามการสอนซ่อมเสริมแก่เด็กที่มีปัญหาทางการเรียน เป็นต้น

การจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียนร่วมมือกันนั้น สิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือ ผู้บริหารจะต้องมีการให้การนิเทศวิชาการเข้าช่วยเหลือ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของครูเป็นไปด้วยดีและประสบผลสำเร็จตามหลักสูตร รวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (2521 : 126) ได้เน้นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เพื่อให้ครูได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละเนื้อหา ควรยืดหยุ่นได้ตามเหตุการณ์ สภาพท้องถิ่น ความสนใจของผู้เรียน
 2. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนที่จะให้ผู้เรียนรู้ปัญหา ความต้องการตนเอง และของท้องถิ่น ผูกให้คิดเป็น แก้ปัญหา และรู้จักนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
 3. ผู้สอนควรคำนึงถึงการที่จะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนทั้งภาควิชาการและภาคปฏิบัติ
 4. กำหนดเวลาเรียนแต่ละคาบให้โรงเรียนจัดทำเป็นช่วงสั้นหรือยาวตามความเหมาะสมของวัย ลักษณะเนื้อหา กิจกรรมของผู้เรียน
4. การวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งซึ่งถือว่าสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสนับสนุนการเรียนการสอน เพราะการที่จะรู้ว่าการ ใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสนับสนุนการเรียนการสอน ได้ผลตรงตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาหรือไม่ จำเป็นต้องมีการวัดผลประเมินผล ซึ่งปัญหาการวัดผลและประเมินผลนั้น สืบเนื่องมาจากครูไม่เข้าใจ กำหนดแนวทางการวัดผลและประเมินผล ไม่ได้รับการฝึกอบรมขนาดความร่วมมือจากกลุ่มโรงเรียน สร้างเครื่องมือวัดผล การประเมินผลการจัดเก็บเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นระบบ ครูไม่ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียน ขาดเอกสารสัมพันธ์รวมทั้ง ไม้วิเคราะห์เครื่องมือ

วัดผลและประเมินผล เมื่อสิ้นปีการศึกษา ไม่คิดตามนักเรียนที่เรียนอ่อน และไม่วัดผลและประเมินผลตรงเวลาที่ควรจะดำเนินการปัญหาเหล่านี้ถือว่า เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

ตามที่ชวาล แพร์ตกุล (2518 : 140) ได้กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการใด ๆ ซึ่งจะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง อันมีความหมายแทนขนาดสมรรถภาพ นามธรรมที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตน ถ้าใช้แบบทดลองเป็นเครื่องกระตุ้นก็คือเอาจำนวนผลงาน นักเรียนที่มีปฏิภริยา ได้ตอบออกมาเป็นเครื่องชี้เอกว่า เขามีสมรรถภาพในเรื่องนั้นเพียงใด ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครูนาทุก ๆ รายการที่ทราบจากการวัด ไปให้คือครู นำผลจากการวัดผลเหล่านี้มารวมกัน เพื่อนำไปวินิจฉัยตราค่าคุณค่า และชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่า เด็กคนนี้มีคุณภาพสูงหรือต่ำ สมควรสอบได้หรือตก

การประเมินผล เป็นกระบวนการที่จะชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาตามระบุไว้ในหลักสูตรหรือไม่ อย่างไรก็ตามเมื่อจุดมุ่งหมายของการศึกษา หมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นการประเมินผลจึงหมายถึง การที่จะตรวจสอบว่า นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด การประเมินผลจึงอาศัยหลักสำคัญ 2 ประการคือ ต้องวัดพฤติกรรมของนักเรียนและต้องวัดมากกว่า 1 ครั้ง

พนัส ทัศนาคินทร์ (2524 : 199 - 200) ได้อธิบายถึงการวัดผลและประเมินผลว่า การวัดผลเป็นการเปรียบเทียบ ผลที่ได้มาจากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรมคือ จะแสดงการวัดออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใด จากที่ได้เรียนไปแล้ว และอาจบอกได้หลังจากการสอบแล้วว่า นักเรียนได้คะแนน (จากการวัด) เท่าไร โดยนำผลที่นักเรียนทำได้กับคำตอบที่ครูเตรียมคะแนนที่เราได้จากการวัดผลนั้น เช่น เก่งหรือไม่เก่ง ดีหรือไม่ดี เมื่อเราได้คะแนนจากการวัดมาแล้ว เรายังบอกไม่ได้ว่า เด็กเก่งหรือไม่เก่ง จะต้องใช้วิธีการเฉพาะเปรียบเทียบกับเด็กอื่นในท้องเดียวกัน

ผู้บริหารและครูวิชาการที่รับผิดชอบจะต้องติดตามเพื่อทราบจากการประเมินผลดังนี้

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียนและผลการสอนของครู
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนขั้นและจัดแบ่งนักเรียนตามความสามารถ
3. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ
4. เพื่อประโยชน์ในการให้ประกาศนียบัตรเมื่อจบการศึกษาแล้ว
5. เพื่อสถิติอื่น ๆ ทางการศึกษา

อย่างไรก็ตาม การวัดผลและประเมินผลจะบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนโดยตรง ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุน โดยการนิเทศวิชาการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ให้นักครูได้รู้และเข้าใจ

1. ศึกษาระเบียบกระทรวงศึกษาธิการที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน ตลอดจนแนวปฏิบัติต่าง ๆ ให้นักครูรายละเอียดยก
2. จัดหาเอกสารหรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้ครูได้ศึกษา
3. จัดให้มีการประชุมสัมมนา เพื่อชี้แจง ท้าความเข้าใจแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนร่วมกันวางแผนปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล การเรียนการสอนของโรงเรียน
4. จัดหาแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการวัดผลและประเมินผล
5. ดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลและประเมินผล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ทลอ จันทรกุล (2524 : 55) วิจัยเรื่อง บทบาทการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตรัง พบว่า

1. บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการนิเทศการศึกษาทางด้าน หลักสูตร การสอน การจัดบุคลากร และการพัฒนา การจัดหาอุปกรณ์ ด้านความสัมพันธ์ชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อบทบาทการนิเทศการศึกษาด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน แต่ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ชุมชน ผู้บริหารและครูแตกต่างกัน
3. ปัญหาและอุปสรรคของการนิเทศ คือ ขาดงบประมาณและผู้ทำการนิเทศขาดความรู้ ความเข้าใจในการนิเทศ

สุนทร ไคลมี (2527 : อัดสำเนา) ได้ศึกษาวิจัยการจัดการนิเทศการศึกษภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า

1. โรงเรียนประถมศึกษา จะจัดการนิเทศการศึกษา 3 แบบ ได้แก่ งานด้านวิชาการ หรืองานการเรียนการสอนโดยตรง งานด้านพัฒนาครูและงานสนับสนุนและบริการการเรียนการสอน

2. กระบวนการนิเทศการศึกษาที่จัด มีขั้นตอนดังนี้ การวางแผน การสร้างความเข้าใจ การปฏิบัติงาน การดำเนินงาน การสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติงาน

3. ปัจจัยสนับสนุนงานนิเทศการศึกษา โรงเรียนระบุว่า บุคลากร การจัดการเรียนการสอน ควรดำเนินการให้โรงเรียนทำเป็นกลุ่ม

4. ปัญหาและอุปสรรคของการนิเทศ ได้แก่ ด้านบุคลากรและแหล่งวิชาการ มีผลกระทบต่อการนิเทศคือ ทำให้ขาดประสิทธิภาพของการดำเนินงาน

สามารถ รักษาศิลป์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยศึกษาจากผู้บริหารโรงเรียน 234 คน ครูวิชาการโรงเรียน 234 คนพบว่า การบริหารงานวิชาการ รวมทั้ง 4 ด้านคือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน และการประเมินผล ในทัศนะของผู้บริหารและครูวิชาการ เห็นว่า อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารมีประสบการณ์ต่างกัน ขนาดโรงเรียนต่างกัน ไม่แตกต่างกัน แต่การนิเทศงานวิชาการแตกต่างกัน

สมพล อังศิลา ได้ทำการวิจัยถึงกระบวนการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี (สมพล อังศิลา, 2534 : 180) การปฏิบัติงานนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

เพ็ญศรี สืบภา ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี (เพ็ญศรี สืบภา, 2535 : บทคัดย่อ) พบว่า ด้านการดำเนินการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนขนาดใหญ่ บริหารโรงเรียนปฏิบัติปานกลาง เกี่ยวกับการศึกษาและการให้ เทคนิคการสังเกตการสอน การจัดอบรมสัมมนา โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย การจัดการสาธิตการสอน โดยครูดีเด่น และการให้ครูไปศึกษานอกสถานที่

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เมลอน (Malone. 1971 : 1233 - A) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานนิเทศของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐฟลอริดา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ใหญ่และครู พบว่า อาจารย์ใหญ่เยี่ยมชั้นเรียนน้อย ประชุมครูเพื่อเป็นการสื่อ การนิเทศน้อย ส่วนการอบรมครู ประจําการ และการปฏิบัติการณ์เทศทั่วไป อาจารย์ใหญ่และครู มีความเห็นสอดคล้องกันว่า เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการนิเทศการศึกษา

ลี (Lee. 1974 : 4134 - A) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมในการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้ของรัฐนิวเม็กซิโก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูใหญ่และครูประถมศึกษากับครูใหม่และครูโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า

1. ครูโรงเรียนประถมศึกษามุ่งให้ครูใหญ่ คำนึงถึงสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมากกว่าด้านอื่น ๆ
2. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษามุ่งให้ครูใหญ่คำนึงถึงสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมากกว่าด้านอื่น
3. ครูโรงเรียนประถมศึกษาต้องการให้ครูมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีทัศนคติในปัญหาการนิเทศงานวิชาการแตกต่างกัน
2. ครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนคติในปัญหาการนิเทศงานวิชาการแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ผู้บริหารและครูวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2536 แยกเป็นผู้บริหาร จำนวน 194 คน ครูวิชาการ จำนวน 194 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 388 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นการสุ่มประชากร โดยใช้เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร และครูวิชาการโดยการสุ่มอย่างง่าย ตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Kregcie and Morgan. 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร จำนวน 122 คน และครูวิชาการ จำนวน 122 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 244 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	ผู้บริหาร	ครูวิชาการ	ผู้บริหาร	ครูวิชาการ
ลพบุรี	32	32	20	20
พระนครศรีอยุธยา	48	48	36	36
สระบุรี	28	28	16	16
อ่างทอง	22	22	14	14
สิงห์บุรี	32	32	24	24
ชัยนาท	19	19	12	12
อุทัยธานี	22	22	10	10
รวม	194	194	122	122
รวม		388		244

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

ด้านการใช้หลักสูตร จำนวน 15 ข้อ

ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน จำนวน 15 ข้อ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 15 ข้อ

ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 15 ข้อ

รวมทั้งสิ้น 60 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาคู่มือการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในส่วนที่เป็นงานวิชาการ ศึกษาทฤษฎีหลักการนิเทศการศึกษา และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและรูปแบบของเครื่องมือ
2. สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามตามขอบเขตและรูปแบบที่กำหนด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนะที่เกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

ด้านการใช้หลักสูตร จำนวน 15 ข้อ

ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน จำนวน 15 ข้อ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 15 ข้อ

ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 15 ข้อ

รวมทั้งสิ้น จำนวน 60 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านบริหารและการนิเทศงานวิชาการ จำนวน 6 ท่าน

4. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นแล้วมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

5. นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) กับประชากรที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง

ในอำเภอเมืองสระบุรี อำเภอหนองแค และอำเภอมวกเหล็ก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสระบุรี ดังนี้

อำเภอเมืองสระบุรี ผู้บริหารจำนวน 5 คน ครูวิชาการ จำนวน 5 คน

อำเภอหนองแค ผู้บริหารจำนวน 5 คน ครูวิชาการ จำนวน 5 คน

อำเภอมวกเหล็ก ผู้บริหารจำนวน 5 คน ครูวิชาการ จำนวน 5 คน

รวม 30 คน

แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์
ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97 นับว่าเป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ และนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
เพื่อขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ในการอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือของผู้วิจัยเองไปขอ
ความอนุเคราะห์จากศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6
ที่ทำหน้าที่วิจัยและประเมินผล เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา ได้กรอกแบบสอบถามและส่งคืนถึงผู้วิจัย โดยทาง ไปรษณีย์ระหว่างวันที่
1 พฤษภาคม 2536 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2536 รวม 2 เดือน และผู้วิจัยได้ติดตามทวงถาม
กับผู้ตอบแบบสอบถามที่ยังค้างอยู่ด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 244 ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ 100

การจัดกระทำข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบสภาพความถูกต้องและความสมบูรณ์ และได้แบบสอบถามที่ครบสมบูรณ์จำนวน 244 ฉบับ
2. แยกแบบสอบถามออกเป็นกลุ่มตามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบในตอนต้นที่ 1
3. นำแบบสอบถามแต่ละกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) เป็นรายด้าน และรายข้อโดยใช้หลักเกณฑ์วัดความคิดเห็น ซึ่งปรับปรุงแนวคิดของประพัฒน์ จาปาไทย (2530 : 29 - 30) เป็น 3 ระดับดังนี้

3.68 - 5.00 หมายถึง ระดับปัญหาอยู่ในเกณฑ์มาก

2.34 - 3.67 หมายถึง ระดับปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.00 - 2.33 หมายถึง ระดับปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย

2. เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ

ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 โดยใช้สถิติค่าที่ (t - test)

3. เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยใช้สถิติค่าที่ (t - test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2537 : 59) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

2. ทาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2527 : 64) โดยใช้สูตร

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	s	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	\bar{x}	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	Σ	แทน ผลรวม
	N	แทน จำนวนอัตราแบบสอบถาม
	x	แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	N - 1	แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

3. การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2527 : 185) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{N_H} + \frac{s_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน อำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	\bar{X}_H	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	N_L	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ Alpha Co - efficient ของครอนบาร์ค (Cronbach. 1970 : 161) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2537 : 170 - 171) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อของ เครื่องมือวัด
 s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของ เครื่องมือทั้งหมด

5. ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และ 2 ใช้ t - test หาค่าความแปรปรวนของ ประชากรทั้ง 2 กลุ่ม (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2527 : 85) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\frac{(N_1 - 1)s_1^2 + (N_2 - 1)s_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}$$

เมื่อ \bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 N_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 N_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 s_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน ในการเสนอผลการวิเคราะห์ แล้วแปลความหมาย จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- N แทน ผู้บริหารและครูวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
- S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งเป็น 3 ตอนคือ การวิเคราะห์ปัญหาการนิเทศ การเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศ และการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัญหาการนิเทศ เป็นการวิเคราะห์ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ของผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด เขตการศึกษา 6 ตามองค์ประกอบ 4 ด้านคือ ปัญหาการใช้หลักสูตร ปัญหาการสนับสนุน การเรียนการสอน ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และปัญหาการวัดผลและประเมินผล จากเนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ โดยให้ค่า X และ S.D. ดังตาราง 2 - 21 ต่อไปนี้

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนในแต่ละด้าน

ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการใช้หลักสูตร	2.88	0.77	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	2.51	0.75	ปานกลาง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.33	0.72	น้อย
ด้านการวัดและประเมินผล	2.46	0.78	ปานกลาง
รวม	2.54	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความเห็นว่
ปัญหาการนิเทศงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว
เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีปัญห่าอยู่ในระดับ
น้อย

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียน ด้านการใช้หลักสูตร

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์			
จุดประสงค์ โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.86	0.92	ปานกลาง
จัดหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	2.80	1.03	ปานกลาง
ขาดการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.40	0.92	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนการสอนย่อย			
ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	2.97	1.15	ปานกลาง
ครูผู้สอนทำการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาไม่สม่ำเสมอ	3.05	1.07	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรมตามโอกาส			
อันควร	2.41	1.21	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่มีโอกาสร่วมวางแผนการบริหารงานวิชาการ	2.61	1.10	ปานกลาง
ครูผู้สอนขาดความร่วมมือกันทำแผนการสอน	2.89	1.03	ปานกลาง
ไม่มีการส่งเสริมให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น			
เกี่ยวกับหลักสูตร	2.94	1.11	ปานกลาง
ครูผู้สอนมีเอกสารหลักสูตรสำหรับค้นคว้าไม่พอเพียง และไม่มี			
การประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.07	1.22	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการแนะนำให้ใช้คู่มือประกอบการสอน และ			
ปรับปรุงเนื้อหาแผนการสอน	2.75	1.12	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ เพื่อ			
ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการเสริมหลักสูตร	2.86	1.20	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนไม่ได้รับการสนับสนุนให้จัดทำโครงการสอนของตนเอง	2.52	1.19	ปานกลาง
ไม่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความแนะนำเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	3.02	1.13	ปานกลาง
ไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.09	1.14	ปานกลาง
รวม	2.88	0.77	ปานกลาง

จากตาราง 3 ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการใช้หลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียน ด้านการสนับสนุนการสอน

ปัญหาค้านสนับสนุนการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้นิเทศขาดหลักจิตวิทยา ในการนิเทศการเรียนการสอน	2.90	1.02	ปานกลาง
ผู้บริหารไม่ใช้กระบวนการนิเทศแก้ปัญหาการจัด การเรียนการสอน	2.74	1.02	ปานกลาง
ผู้มีหน้าที่นิเทศ ไม่นิเทศการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.14	1.04	ปานกลาง
ไม่มีการติดตามดูแลการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.93	1.04	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการวางแผนการให้บริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อ การเรียนการสอน	2.66	1.05	ปานกลาง
จัดหาอุปกรณ์ไม่ตรงกับความต้องการของครูผู้สอน	2.39	1.02	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนให้หาวัสดุ ท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน	2.32	1.01	น้อย
กระบวนการจัดหา เก็บรักษา การยืมสื่อการเรียนการสอน ไม่เป็นระบบ และ ไม่มีประสิทธิภาพ	2.52	1.05	ปานกลาง
โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณารักษ์ห้องสมุด และ ไม่มี การส่งเสริมให้ครูจัดมุมหนังสือ	1.80	0.99	น้อย
โรงเรียนจัดหาหนังสืออ่านประกอบ ไม่เพียงพอต่อความ ต้องการของนักเรียน	2.83	1.37	ปานกลาง
ไม่มีการประเมินการใช้ห้องสมุดหรือมุมหนังสือ	2.87	1.26	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ส่งเสริมให้นักเรียน เข้าศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดหรือ มุมหนังสือ	2.33	1.13	น้อย

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัญหาด้านสนับสนุนการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้น	2.05	0.93	น้อย
โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมประกวดในด้านต่าง ๆ	2.17	1.03	น้อย
ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง	2.07	0.92	น้อย
รวม	2.51	0.75	น้อย

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนให้นักเรียนตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้น เป็นสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนไม่จัดให้มีครูบรรณารักษ์ห้องสมุด และไม่มีการส่งเสริมให้ครูจัดมุมหนังสือ ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้น ไม่มีโครงการจัดกิจกรรมประกวดและครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเองมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดการวางแผนในการจัดชั้นเรียน	2.07	0.93	น้อย
จัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความถนัดและความต้องการของแต่ละคน	2.29	1.22	น้อย
ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน			
อย่างสม่ำเสมอ	2.17	0.98	น้อย
จัดชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนไม่เหมาะสม และไม่มีการ			
ยืดหยุ่น	2.40	0.98	ปานกลาง
ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัดตารางสอน	1.72	0.83	น้อย
ไม่ได้จัดศูนย์ตารางสอนของ โรงเรียน ซึ่งจะทำให้ครูสามารถ			
ตรวจสอบ และผู้บริหารสามารถควบคุมการเรียนการสอนได้	1.86	0.96	น้อย
ผู้บริหารขาดการตรวจเยี่ยมห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.27	1.14	น้อย
โรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำบันทึกการสอนก่อนลงมือ			
สอน	1.99	1.06	น้อย
ไม่มีการร่วมมือกับคณะครูในการพัฒนาการเรียนการสอน	2.09	0.98	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัด			
การเรียนการสอน	2.28	0.94	น้อย
ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ ในกิจกรรมการเรียนการสอน	2.36	1.16	ปานกลาง
ครูผู้สอน ไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน	2.77	1.04	ปานกลาง
หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอ เพียงสำหรับ			
นักเรียน	3.25	1.28	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
คู่มือครู และนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่พอเพียง	3.37	1.25	ปานกลาง
ไม่มีการร่วมนำคู่มือครู และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	2.39	1.07	ปานกลาง
รวม	2.33	0.72	น้อย

จากตาราง 5 ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นเรื่อง จัดชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนไม่เหมาะสมและไม่มีการยืดหยุ่น ไม่มีหลักฐานการยืมหนังสือมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน คู่มือครูและนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้พอเพียง และไม่มีการร่วมนำคู่มือครูและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียน ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	X	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอน ไม่เข้าใจ ในการกำหนดแนวทางวัดผลและประเมินผล			
การเรียนการสอน	2.51	1.03	ปานกลาง
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริม ให้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการ			
วัดผลและประเมินผล	2.48	1.08	ปานกลาง
ขาดความร่วมมือกับกลุ่ม โรงเรียนสร้าง เครื่องมือวัดผลและ			
ประเมินผล	2.52	1.18	ปานกลาง
การจัดเก็บ เครื่องมือวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นระบบ	2.57	1.07	ปานกลาง
ไม่มีการกำกับดูแล การวัดผลและประเมินผล ให้เป็นไปตาม			
หลักเกณฑ์ของหลักสูตร	2.26	1.06	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และ เกณฑ์การวัดผล			
และประเมินผลแก่นักเรียน	2.04	1.02	น้อย
ครูผู้สอนไม่เข้าใจ เกณฑ์วัดผลและประเมินผล	2.11	0.93	น้อย
ไม่มีการวางแผนจัดหาอุปกรณ์การจัดทำแบบวัดผลและประเมินผล	2.36	0.94	ปานกลาง
ครูผู้สอนมีคู่มือ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอกับ			
ความต้องการ	2.74	1.15	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการจัดหาแบบพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครูบันทึกข้อมูล			
เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	2.45	1.11	ปานกลาง
การตรวจสอบหลักฐานการวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นปัจจุบัน	2.18	0.98	น้อย
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริม ให้มีการวิเคราะห์ เครื่องมือวัดผล			
และประเมินผลให้มีมาตรฐาน	2.95	1.08	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนขาดการนำผลการวิเคราะห์เครื่องมือวัดและประเมินผลมาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ต่อไป	3.13	1.10	ปานกลาง
โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูผู้สอนวิเคราะห์การเรียนของนักเรียนเพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน	2.46	1.02	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการติดตามดูแลให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนด	2.18	0.99	น้อย
รวม	2.46	0.78	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ด้านปัญหาการวัดผลและประเมินผลโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่อง ไม่มีการกำกับดูแลการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล การตรวจสอบหลักฐานการวัดผลและประเมินผลไม่เป็นปัจจุบัน และโรงเรียนขาดการติดตามดูแลให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนด

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครู
วิชาการโดยรวม

ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการใช้หลักสูตร	2.78	0.79	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	2.50	0.77	ปานกลาง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.39	0.68	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผล	2.44	0.77	ปานกลาง
รวม	2.53	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่าครูวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เห็นว่า
ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
ปรากฏว่า ปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการ ด้านการใช้หลักสูตร

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์ จุดประสงค์ โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.66	0.91	ปานกลาง
จัดหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	2.53	1.03	ปานกลาง
ขาดการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.34	0.96	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนการสอนย่อยตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	2.84	1.16	ปานกลาง
ครูผู้สอนทำการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาไม่สม่ำเสมอ	3.05	1.07	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรมตามโอกาสอันควร	2.38	1.25	ปานกลาง
ครูผู้สอน ไม่มีโอกาสร่วมวางแผนการบริหารงานวิชาการ	2.50	1.09	ปานกลาง
ครูผู้สอนขาดความร่วมมือกันทำงานการสอน	2.88	1.11	ปานกลาง
ไม่มีการส่งเสริมให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร	2.78	1.14	ปานกลาง
ครูผู้สอนมีเอกสารหลักสูตรสำหรับค้นคว้าไม่พอเพียง และไม่มี การประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.12	1.30	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการแนะนำให้ให้คู่มือประกอบการสอน และ ปรับปรุงเนื้อหาแผนการสอน	3.74	1.13	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ เพื่อ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการเสริมหลักสูตร	2.69	1.17	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนไม่ได้รับการสนับสนุนให้จัดทำโครงการสอนของตนเอง	2.44	1.08	ปานกลาง
ไม่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	2.82	1.14	ปานกลาง
ไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	2.92	1.78	ปานกลาง
รวม	2.78	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านปัญหาการใช้หลักสูตรโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการ ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	X	S.D.	ระดับ
ผู้นิเทศภาคหลักจิตวิทยา ในการนิเทศการเรียนการสอน	2.89	1.05	ปานกลาง
ผู้บริหารไม่ใช้กระบวนการนิเทศแก้ปัญหาการจัด การเรียนการสอน	2.64	1.09	ปานกลาง
ผู้มีหน้าที่นิเทศ ไม่นิเทศการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.03	1.13	ปานกลาง
ไม่มีการติดตามดูแลการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.85	1.05	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการวางแผนการให้บริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อ การเรียนการสอน	2.61	1.11	ปานกลาง
จัดหาอุปกรณ์ไม่ตรงกับความต้องการของครูผู้สอน	2.39	1.02	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนให้นำวัสดุ ท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน	2.33	1.05	น้อย
กระบวนการจัดหา เก็บรักษา การยืมสื่อการเรียนการสอน ไม่เป็นระบบ และไม่มีประสิทธิภาพ	2.57	1.10	ปานกลาง
โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณารักษ์ห้องสมุด และ ไม่มี การส่งเสริมให้ครูจัดมุมหนังสือ	1.88	0.05	น้อย
โรงเรียนจัดหาหนังสืออ่านประกอบ ไม่เพียงพอต่อความ ต้องการของนักเรียน	3.01	1.26	ปานกลาง
ไม่มีการประเมินการใช้ห้องสมุดหรือมุมหนังสือ	2.86	1.09	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดหรือ มุมหนังสือ	2.34	1.14	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้น	2.94	1.00	ปานกลาง
โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมการประกวดในด้านต่าง ๆ	2.20	1.08	น้อย
ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง	1.97	0.94	น้อย
รวม	2.50	0.77	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า ครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเห็นว่า ปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านปัญหาการสนับสนุนการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องครูสอนไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนให้นำวัสดุท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณาธิการห้องสมุด และไม่ส่งเสริมให้ครูจัดห้องสมุดโรงเรียน ไม่มีโครงการจัดกิจกรรมการประกวดในด้านต่าง ๆ และครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเองมีปัญหาลู่ในระดับน้อย

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดการวางแผนในการจัดชั้นเรียน	2.12	1.06	น้อย
จัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความถนัดและความต้องการของแต่ละคน	2.26	1.11	ปานกลาง
ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน			
อย่างสม่ำเสมอ	2.36	1.06	ปานกลาง
จัดชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนไม่เหมาะสม และไม่มีการ			
ยืดหยุ่น	2.15	0.99	น้อย
ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัดตารางสอน	1.95	1.04	น้อย
ไม่ได้จัดศูนย์ตารางสอนของโรงเรียน ซึ่งจะทำให้ครูสามารถ			
ตรวจสอบ และผู้บริหารสามารถควบคุมการเรียนการสอนได้	1.97	1.14	น้อย
ผู้บริหารขาดการตรวจเยี่ยมห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.30	1.20	น้อย
โรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำบันทึกการสอนก่อนลงมือ			
สอน	1.84	0.91	น้อย
ไม่มีการร่วมมือกับคณะครูในการพัฒนาการเรียนการสอน	2.09	1.00	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัด			
การเรียนการสอน	2.22	0.90	น้อย
ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน	2.43	1.20	ปานกลาง
ครูผู้สอน ไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน	2.22	0.90	น้อย
หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอเพียงสำหรับ			
นักเรียน	3.38	1.24	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
คู่มือครู และนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่พอเพียง	3.49	1.17	ปานกลาง
ไม่มีการซ่อมแซมคู่มือครู และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	2.34	1.17	ปานกลาง
รวม	2.39	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เห็นว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ยกเว้น เรื่องจัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความถนัดและความต้องการของแต่ละคน ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน คู่มือครูและนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่พอเพียงและไม่มีการซ่อมแซมคู่มือครู และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนไม่เข้าใจ ในการกำหนดแนวทางวัดผลและประเมินผล			
การเรียนการสอน	2.39	0.99	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริม ให้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการ วัดผลและประเมินผล	2.41	1.19	ปานกลาง
ขาดความร่วมมือกับกลุ่ม โรงเรียนสร้างเครื่องมือวัดผลและ ประเมินผล	2.55	0.17	ปานกลาง
การจัดเก็บเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นระบบ	2.42	0.93	ปานกลาง
ไม่มีการกำกับดูแล การวัดผลและประเมินผล ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ของหลักสูตร	2.25	0.94	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงจุดประสงค์การ เรียนรู้และ เกณฑ์การวัดผล และประเมินผลแก่นักเรียน	2.17	0.87	น้อย
ครูผู้สอนไม่เข้าใจ เกณฑ์วัดผลและประเมินผล	1.88	0.74	น้อย
ไม่มีการวางแผนจัดหาอุปกรณ์การจัดทำแบบวัดผลและประเมินผล	2.33	0.82	น้อย
ครูผู้สอนมีคู่มือ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอกับ ความต้องการ	2.71	1.23	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการจัดหาแบบพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครูบันทึกข้อมูล เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	2.67	1.13	ปานกลาง
การตรวจสอบหลักฐานการวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นปัจจุบัน	2.29	0.81	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริม ให้มีการวิเคราะห์ เครื่องมือวัดผล และประเมินผล ให้มีมาตรฐาน	2.67	0.92	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนขาดการนำผลการวิเคราะห์ เครื่องมือวัดและประเมินผลมาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ต่อไป	3.83	0.96	ปานกลาง
โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูผู้สอนวิเคราะห์การเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน	2.46	0.83	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการติดตามดูแล ให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนด	2.17	0.64	น้อย
รวม	2.39	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เห็นว่า ปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น เรื่องการไม่มีการกำกับดูแล การวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร ครูผู้สอนไม่ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล ไม่มีการวางแผนจัดหาอุปกรณ์การวัดผลและประเมินผล การตรวจสอบหลักฐานการวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นปัจจุบันและ โรงเรียนขาดการติดตามดูแล ให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลกับเวลาที่กำหนดปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการ ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 1 - 2 ปี โดยรวมและเป็นรายด้าน

ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการใช้หลักสูตร	2.82	0.79	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	2.49	0.78	ปานกลาง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.38	0.69	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผล	2.46	0.78	ปานกลาง
รวม	2.54	0.69	

ตาราง 12 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 1 - 2 ปี เห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี ด้านการใช้หลักสูตร

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์ จุดประสงค์ โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.73	0.93	ปานกลาง
จัดหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	2.57	0.94	ปานกลาง
ขาดการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.43	0.98	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนการสอนย่อย ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	2.91	1.13	ปานกลาง
ครูผู้สอนทำการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาไม่สม่ำเสมอ	3.25	1.08	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรมตามโอกาส อันควร	2.42	1.28	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่มีโอกาสร่วมวางแผนการบริหารงานวิชาการ	2.48	1.11	ปานกลาง
ครูผู้สอนขาดความร่วมมือกันทำแผนการสอน	2.89	1.11	ปานกลาง
ไม่มีการส่งเสริมให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับหลักสูตร	2.82	1.15	ปานกลาง
ครูผู้สอนมีเอกสารหลักสูตรสำหรับค้นคว้าไม่พอเพียง และไม่มี การประเมินผลการใช้หลักสูตรเมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.16	1.27	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการแนะนำให้ใช้คู่มือประกอบการสอน และ ปรับปรุงเนื้อหาแผนการสอน	2.80	1.13	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ เพื่อ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการเสริมหลักสูตร	2.77	1.19	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการสนับสนุนให้จัดทำโครงการสอนของตนเอง	2.48	1.09	ปานกลาง
ไม่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	2.92	1.16	ปานกลาง
ไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.00	1.16	ปานกลาง
รวม	2.82	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี เห็นว่าปัญหาการนิเทศการศึกษา งานวิชาการด้านการใช้หลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการนิเทศการเรียนการสอน	2.92	1.05	ปานกลาง
ผู้บริหารไม่ใช้กระบวนการนิเทศภายในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน	2.59	1.08	ปานกลาง
ผู้ที่มีหน้าที่นิเทศ ไม่นิเทศการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.05	1.15	ปานกลาง
ไม่มีการติดตามดูแลการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.84	1.07	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการวางแผนการให้บริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	2.62	1.14	ปานกลาง
จัดหาอุปกรณ์ไม่ตรงกับความต้องการของครูผู้สอน	2.38	1.02	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนให้ทำวัสดุท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน	2.36	1.06	ปานกลาง
กระบวนการจัดหา เก็บรักษา การยืมสื่อการเรียนการสอนไม่เป็นระบบ และ ไม่มีประสิทธิภาพ	2.53	1.11	ปานกลาง
โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณารักษ์ห้องสมุด และ ไม่มีการส่งเสริมให้ครูจัดมุมหนังสือ	1.84	1.05	ปานกลาง
โรงเรียนจัดหาหนังสืออ่านประกอบไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	2.94	1.28	ปานกลาง
ไม่มีการประเมินการใช้ห้องสมุดหรือมุมหนังสือ	2.92	1.08	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดหรือมุมหนังสือ	2.32	1.19	น้อย

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้น	1.95	1.05	น้อย
โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมประกวดในด้านต่าง ๆ	2.19	1.10	น้อย
ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง	1.95	0.97	น้อย
รวม	2.49	0.78	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี เห็นว่าปัญหาการนิเทศการศึกษา งานวิชาการด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น เรื่องโรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณาธิการห้องสมุด และไม่มีการส่งเสริมให้ครูจัดมุมหนังสือ ครูผู้สอน ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดหรือมุมหนังสือ โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้น โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมการประกวดในด้านต่าง ๆ เพราะครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี ด้านการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดการวางแผนในการจัดชั้นเรียน	2.09	1.09	น้อย
จัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความถนัดและความต้องการของแต่ละคน	2.54	1.14	ปานกลาง
ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน			
อย่างสม่ำเสมอ	2.39	1.04	ปานกลาง
จัดชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนไม่เหมาะสม และไม่มีการยืดหยุ่น	2.17	1.03	น้อย
ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัดตารางสอน	1.85	1.00	น้อย
ไม่ได้จัดศูนย์ตารางสอนของโรงเรียน ซึ่งจะทำให้ครูสามารถ			
ตรวจสอบ และผู้บริหารสามารถควบคุมการเรียนการสอนได้	1.96	1.15	น้อย
ผู้บริหารขาดการตรวจเยี่ยมห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.18	1.18	น้อย
โรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำบันทึกการสอนก่อนลงมือ			
สอน	1.95	0.95	น้อย
ไม่มีการร่วมมือกับคณะครูในการพัฒนาการเรียนการสอน	2.03	0.03	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัด			
การเรียนการสอน	2.20	0.96	น้อย
ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน	2.42	1.24	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน	2.69	0.97	ปานกลาง
หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอเพียงสำหรับ			
นักเรียน	3.31	1.26	ปานกลาง

ตาราง 15 ต่อ

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
คู่มือครู และนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่พอเพียง	3.51	1.18	ปานกลาง
ไม่มีการซ่อมแซมคู่มือครู และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	2.33	1.01	ปานกลาง
รวม	2.38	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 15 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี การนิเทศงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ยกเว้น เรื่องจัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความต้องการของแต่ละคน ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน และคู่มือครู และนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่พอเพียง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศ
งานวิชาการของครูวิชาการ ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนไม่เข้าใจในการกำหนดแนวทางวัดผลและประเมินผล			
การเรียนการสอน	2.43	1.02	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	2.46	1.21	ปานกลาง
ขาดความร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล	2.55	1.08	ปานกลาง
การจัดเก็บเครื่องมือวัดผลและประเมินผลไม่เป็นระบบ	2.57	1.08	ปานกลาง
ไม่มีการกำกับดูแล การวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร	2.26	1.06	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน	2.04	0.02	น้อย
ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์วัดผลและประเมินผล	2.11	0.93	น้อย
ไม่มีการวางแผนจัดหาอุปกรณ์การจัดทำแบบวัดผลและประเมินผล	2.38	0.94	ปานกลาง
ครูผู้สอนมีคู่มือเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอกับความต้องการ	2.74	1.15	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการจัดหาแบบพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครูบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	2.45	1.11	ปานกลาง
การตรวจสอบหลักฐานการวัดผลและประเมินผลไม่เป็นปัจจุบัน	2.18	0.98	น้อย

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้มีมาตรฐาน	2.95	1.08	ปานกลาง
ครูผู้สอนขาดการนำผลการวิเคราะห์เครื่องมือวัดและประเมินผลมาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ต่อไป	3.13	1.10	ปานกลาง
โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูผู้สอนวิเคราะห์การเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน	2.46	1.02	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการติดตามดูแลให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนด	2.18	0.99	น้อย
รวม	2.46	0.78	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี เห็นว่า มีปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่อง ไม่มีการกำกับดูแลการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล การตรวจหลักสูตรการวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นปัจจุบัน และ โรงเรียนขาดการติดตามดูแลให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนดมีปัญหาลู่ในระดับน้อย

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป แต่ละด้าน

ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการใช้หลักสูตร	2.60	0.79	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	2.56	0.71	ปานกลาง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.43	0.64	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผล	2.37	0.71	ปานกลาง
รวม	2.49	0.67	ปานกลาง

ตาราง 17 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ด้านการใช้หลักสูตร

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์ จุดประสงค์ โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.33	0.76	ปานกลาง
จัดหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	2.38	0.01	ปานกลาง
ภาคการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	2.96	0.96	ปานกลาง
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนการสอนย่อย ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	2.58	1.28	ปานกลาง
ครูผู้สอนทำการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาไม่สม่ำเสมอ	3.04	1.04	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรมตามโอกาส อันควร	2.21	1.14	น้อย
ครูผู้สอนไม่มีโอกาสร่วมวางแผนการบริหารงานวิชาการ	2.58	1.01	ปานกลาง
ครูผู้สอนขาดความร่วมมือกันวางแผนการสอน ไม่มีการส่งเสริมให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับหลักสูตร	2.63	1.10	ปานกลาง
ครูผู้สอนมีเอกสารหลักสูตรสำหรับค้นคว้าไม่พอเพียง และไม่มี การประเมินผลการใช้หลักสูตรเมื่อสิ้นปีการศึกษา	2.96	1.46	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการแนะนำให้ใช้คู่มือประกอบการสอน และ ปรับปรุงเนื้อหาแผนการสอน	2.50	1.14	ปานกลาง

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการเสริมหลักสูตร	2.42	1.06	ปานกลาง
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการสนับสนุนให้จัดทำโครงการสอนของตนเอง	2.46	1.06	ปานกลาง
ไม่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความแนะเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	2.63	1.01	ปานกลาง
ไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	2.54	1.22	ปานกลาง
รวม	2.60	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 18 ครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป เห็นว่า ปัญหาในเทศงานวิชาการด้านการให้หลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น เรื่องครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจนโยบายวัตถุประสงค์ และครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรมตามโอกาสอันควร มีปัญหาลอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้นิเทศภาคหลักจิตวิทยา ในการนิเทศการเรียนการสอน	2.75	1.03	ปานกลาง
ผู้บริหารไม่ใช้กระบวนการนิเทศภายในการแก้ปัญหาการจัด การเรียนการสอน	2.83	1.13	ปานกลาง
ผู้มีหน้าที่นิเทศ ไม่นิเทศการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	2.96	1.04	ปานกลาง
ไม่มีการติดตามดูแลการให้สื่อการเรียนการสอน	2.92	1.07	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการวางแผนการให้บริการวัสดุอุปกรณ์และสื่อ การเรียนการสอน	2.58	0.97	ปานกลาง
จัดหาอุปกรณ์ไม่ตรงกับความต้องการของครูผู้สอน	2.46	1.06	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนให้นำวัสดุ ท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน	2.21	1.02	น้อย
กระบวนการจัดหา เก็บรักษา การยืมสื่อการเรียนการสอน ไม่เป็นระบบ และ ไม่มีประสิทธิภาพ	2.71	1.08	ปานกลาง
โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณารักษ์ห้องสมุด และ ไม่มี การส่งเสริมให้ครูจัดมุมหนังสือ	2.04	1.04	น้อย
โรงเรียนจัดหาหนังสืออ่านประกอบ ไม่เพียงพอต่อความ ต้องการของนักเรียน	3.29	1.16	ปานกลาง
ไม่มีการประเมินการใช้ห้องสมุดหรือมุมหนังสือ	3.04	1.16	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่ส่งเสริมให้นักเรียน เข้าศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดหรือ มุมหนังสือ	2.42	0.92	ปานกลาง

ตาราง 19 (ต่อ)

ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้น	1.92	0.78	น้อย
โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมประกวดในด้านต่าง ๆ	2.25	1.03	น้อย
ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง	2.04	0.86	น้อย
รวม	2.56	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 19 ครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป เห็นว่า ปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้นำวัสดุท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณารักษ์ห้องสมุด และไม่มีการส่งเสริมให้ครูจัดมุมหนังสือ โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้น โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมการประกวดในด้านต่าง ๆ และครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดการวางแผนในการจัดชั้นเรียน	2.25	0.89	น้อย
จัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความถนัดและความต้องการของแต่ละคน	2.13	0.90	น้อย
ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	2.25	1.15	น้อย
จัดชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนไม่เหมาะสม และไม่มีการยืดหยุ่น	2.04	0.86	น้อย
ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัดตารางสอน	2.37	1.10	ปานกลาง
ไม่ได้จัดศูนย์ตารางสอนของโรงเรียน ซึ่งจะทำให้ครูสามารถตรวจสอบ และผู้บริหารสามารถควบคุมการเรียนการสอนได้	2.00	1.14	น้อย
ผู้บริหารขาดการตรวจเยี่ยมห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.50	1.28	ปานกลาง
โรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำบันทึกการสอนก่อนลงมือสอน	1.79	0.72	น้อย
ไม่มีการร่วมมือกับคณะครูในการพัฒนาการเรียนการสอน	2.17	0.92	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนการสอน	2.29	0.62	น้อย
ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน	2.46	1.06	ปานกลาง
ครูผู้สอน ไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน	2.71	0.75	ปานกลาง
หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน	3.67	1.09	ปานกลาง

ตาราง 20 ต่อ

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
คู่มือครู และนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่พอเพียง	3.42	1.18	ปานกลาง
ไม่มีการซ่อมแซมคู่มือครู และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	2.38	1.01	ปานกลาง
รวม	2.43	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 20 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนขยายโอกาสเห็นว่า ปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นเรื่อง ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัดทำตารางสอน ผู้บริหารขาดการตรวจเยี่ยมห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาให้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน คู่มือครูและนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้กับการจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่พอเพียง และไม่มีการซ่อมแซมคู่มือครูและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของ
ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ด้านการวัดผลและประเมินผล เป็นรายข้อ

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนไม่เข้าใจในการกำหนดแนวทางวัดผลและประเมินผล			
การเรียนการสอน	2.21	0.88	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการ			
วัดผลและประเมินผล	2.21	1.10	น้อย
ขาดความร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนสร้างเครื่องมือวัดผลและ			
ประเมินผล	2.54	1.14	ปานกลาง
การจัดเก็บเครื่องมือวัดผลและประเมินผลไม่เป็นระบบ	2.42	0.93	ปานกลาง
ไม่มีการกำกับดูแล การวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตาม			
หลักเกณฑ์ของหลักสูตร	2.25	0.94	น้อย
ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์การวัดผล			
และประเมินผลแก่นักเรียน	2.67	0.87	ปานกลาง
ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์วัดผลและประเมินผล	1.88	0.74	น้อย
ไม่มีการวางแผนจัดหาอุปกรณ์การจัดทำแบบวัดผลและ			
ประเมินผล	2.33	0.82	น้อย
ครูผู้สอนมีคู่มือเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอกับ			
ความต้องการ	2.71	1.23	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการจัดหาแบบพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครูบันทึกข้อมูล			
เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	2.29	1.12	น้อย
การตรวจสอบหลักฐานการวัดผลและประเมินผลไม่เป็นปัจจุบัน	2.67	0.81	ปานกลาง

ตาราง 21 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์เครื่องมือวัดผล และประเมินผลให้มีมาตรฐาน	2.67	0.92	ปานกลาง
ครูผู้สอนขาดการนำผลการวิเคราะห์เครื่องมือวัดและประเมิน ผลมาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ต่อไป	2.83	0.96	ปานกลาง
โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูผู้สอนวิเคราะห์การเรียนของนักเรียน เพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน	2.46	0.83	ปานกลาง
โรงเรียนขาดการติดตาม ดูแล ให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและ ประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนด	2.17	0.64	น้อย
รวม	2.37	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 21 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มี
ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเห็นว่า ปัญหาการนิเทศงาน
วิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่อง ครูผู้สอนไม่เข้าใจในการกำหนดแนวทาง
วัดผลและประเมินผลการเรียน ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ
การวัดผลและประเมินผล ไม่มีการกำกับดูแล การวัดผล และประเมินผลไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ของหลักสูตร ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์วัดผลและประเมินผลโรงเรียนขาดการจัดหาแบบพิมพ์
ต่าง ๆ เพื่อให้ครูบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล และโรงเรียนขาดการติดตาม
ดูแล ให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนด มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศ เป็นการเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงาน วิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 และปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มี ประสบการณ์ต่างกัน ใน 4 ด้าน โดยให้การทดสอบค่าที (t-test) ดังตาราง 22 - 29 ต่อไปนี้

ตาราง 22 เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหาร และครูวิชาการ ด้านการใช้หลักสูตร

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	ปัญหา				
	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์ จุดประสงค์ โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.86	0.92	2.66	0.91	1.75
จัดหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	2.80	1.03	2.53	0.96	2.12*
ขาดการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร อย่างสม่ำเสมอ	3.40	0.92	3.34	0.99	0.53
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการ จัดทำแผนการสอนย่อยตามจุดประสงค์ ของหลักสูตร	2.97	1.15	2.84	1.16	1.83
ครูผู้สอนทำการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มี ปัญหา ไม่สม่ำเสมอ	3.05	1.07	3.05	1.07	1.00
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับ การฝึกอบรมตามโอกาสอันควร	2.41	1.21	2.38	1.25	0.21

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัญหาด้านการ ใช้หลักสูตร	ปัญหา				
	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ครูผู้สอน ไม่มีโอกาสร่วมวางแผน การบริหารงานวิชาการ	2.61	1.10	2.50	1.09	0.76
ครูผู้สอนขาดความร่วมมือกันทำ แผนการสอน	2.89	1.03	2.88	1.11	0.06
ไม่มีการส่งเสริมให้มีการประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ หลักสูตร	2.94	1.11	2.78	1.14	1.14
ครูผู้สอนมี เอกสารหลักสูตรสำหรับค้นคว้า ไม่พอเพียง และ ไม่มีการประเมินผล การใช้หลักสูตรเมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.07	1.22	3.12	1.30	0.30
ครูผู้สอนไม่ได้รับการแนะนำให้ใช้คู่มือ ประกอบการสอน และปรับปรุงเนื้อหา แผนการสอน	2.75	1.12	2.74	1.13	0.06
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการ จัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมการ เสริมหลักสูตร	2.86	1.20	2.96	1.17	1.13
ครูผู้สอน ไม่ ได้รับการสนับสนุนให้จัดทำ โครงการสอนของตนเอง	2.52	1.19	2.44	1.08	0.56

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	ปัญหา				
	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ไม่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	3.02	1.13	2.82	1.14	1.41
ไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.09	1.14	2.92	1.18	1.16
รวม	2.88	0.77	2.78	0.79	1.05

$P < .05$

จากตาราง 22 แสดงว่าผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ด้านการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันที่ระดับ .05 ในเรื่องการจัดหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

ตาราง 23 เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ผู้นิเทศฯ ศึกษาศาสตร์ จิตวิทยา ในกรณีพิเศษ					
การเรียนการสอน	2.90	1.02	2.89	1.05	0.12
ผู้บริหาร ไม่ใช่ ใช้นิเทศงานกรณีพิเศษภายใน					
การแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน	2.74	1.02	2.64	1.09	0.73
ผู้มีหน้าที่พิเศษ ไม่นิเทศการเรียนการสอน					
อย่างสม่ำเสมอ	3.14	1.04	3.03	1.13	0.77
ไม่มีการติดตามดูแลการใช้สื่อ					
การเรียนการสอน	2.93	1.04	2.85	1.05	0.55
โรงเรียนขาดการวางแผนการให้บริการ					
วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	2.66	1.05	2.61	1.11	0.30
จัดหาอุปกรณ์ไม่ตรงกับความต้องการ					
ของครูผู้สอน	2.39	1.02	2.39	1.02	0.00
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและการ					
สนับสนุนให้นำวัสดุท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อ					
การเรียนการสอน	2.32	1.01	2.33	1.05	0.06
กระบวนการจัดหา เก็บรักษา การยืมสื่อ					
การเรียนการสอนไม่เป็นระบบ และ ไม่มี					
ประสิทธิภาพ	2.52	1.05	2.57	1.10	0.30
โรงเรียน ไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณารักษ์					
ห้องสมุด และ ไม่มีการส่งเสริมให้ครูจัด					
มุมหนังสือ	1.80	0.99	1.88	1.05	0.56

ตาราง 23 (ต่อ)

ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
โรงเรียนจัดหาหนังสืออ่านประกอบไม่ เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ไม่มีการประเมินการใช้ห้องสมุดหรือ มุมหนังสือ	2.83	1.37	3.01	1.26	1.07
ครูผู้สอนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าศึกษา ค้นคว้าในห้องสมุดหรือมุมหนังสือ	2.33	1.13	2.34	1.14	0.06
โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุม ต่าง ๆ ขึ้น	2.05	0.93	1.94	1.00	0.86
โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรม ประกวดในด้านต่าง ๆ	2.17	1.03	2.20	1.08	2.24*
ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความ สามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง	2.07	0.92	1.97	0.94	0.82
รวม	2.51	0.75	2.50	0.77	0.14

จากตาราง 23 แสดงว่า ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 ในเรื่อง โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมประกวดในด้านต่าง ๆ

ตาราง 24 เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดการวางแผนในการจัดชั้นเรียน	2.07	0.93	2.12	1.06	0.45
จัดครูเข้าสอน ไม่ตรงกับความถนัดและความต้องการของแต่ละคน	2.29	1.22	2.46	1.11	1.15
ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	2.17	0.98	2.36	1.06	1.44
จัดชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนไม่เหมาะสม และ ไม่มีการยืดหยุ่น	2.10	0.98	2.15	0.99	0.39
ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัดตารางสอน	1.72	0.83	1.95	1.04	1.91
ไม่ได้จัดศูนย์ตารางสอนของโรงเรียนซึ่งจะทำให้ครูสามารถตรวจสอบและผู้บริหารสามารถควบคุมการเรียนการสอนได้	1.86	0.96	1.97	1.14	0.79
ผู้บริหารขาดการตรวจเยี่ยมห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.27	1.14	2.30	1.20	0.16
โรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำบันทึกการสอนก่อนลงมือสอน	1.99	1.06	1.84	0.91	1.16
ไม่มีการร่วมมือกับคณะครูในการพัฒนาการเรียนการสอน	2.09	0.98	2.09	1.00	0.00

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้					
กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียน					
การสอน	2.28	0.94	2.22	0.90	0.49
ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในกิจกรรม					
การเรียนการสอน	2.36	1.16	2.43	1.20	0.43
ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน	2.77	1.04	2.70	0.93	0.58
หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบ					
ไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน	3.25	1.28	3.38	1.24	0.76
คู่มือครู และนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะ					
ใช้ในการจัดกระบวนการ	3.37	1.25	3.49	1.17	0.79
การเรียนการสอนไม่พอเพียง					
ไม่มีการราช่อมแซมคู่มือครู และวัสดุ					
อุปกรณ์ต่าง ๆ	2.39	1.07	2.34	1.01	0.43
รวม	2.33	0.72	2.39	0.68	0.60

จากตาราง 24 แสดงว่าผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ ด้านการวัดผล และประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ครูผู้สอนไม่เข้าใจในการกำหนดแนวทาง วัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.51	1.03	2.39	0.99	0.95
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	2.48	1.08	2.41	1.19	0.45
ขาดความร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนสร้าง เครื่องมือวัดผลและประเมินผล	2.52	1.18	2.55	0.00	0.17
การจัดเก็บเครื่องมือวัดผลและ ประเมินผลไม่เป็นระบบ	2.57	1.07	2.42	0.93	0.65
ไม่มีการกำกับดูแล การวัดผลและ ประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ของหลักสูตร	2.26	1.06	2.25	0.94	0.02
ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงจุดประสงค์การเรียน รู้และเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน	2.04	1.02	2.17	0.87	0.55
ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์วัดผลและ ประเมินผล	2.11	0.93	1.88	0.74	1.16
ไม่มีการวางแผนจัดหาอุปกรณ์การจัดทำ แบบวัดผลและประเมินผล	2.36	0.94	2.33	0.82	0.11

ตาราง 25 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ครูผู้สอนมีคู่มือ เกี่ยวกับการวัดผลและ ประเมินผล ไม่เพียงพอกับ ความต้องการ	2.74	1.15	2.71	1.23	0.14
โรงเรียนขาดการจัดการแบบพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครูบันทึกข้อมูล เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	2.45	1.11	2.67	1.13	0.86
การตรวจสอบหลักฐานการวัดผล และประเมินผล ไม่เป็นปัจจุบัน	2.18	0.98	2.29	0.81	0.50
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการ วิเคราะห์เครื่องมือวัดผลและ ประเมินผลให้มีมาตรฐาน	2.95	1.08	2.67	0.92	1.18
ครูผู้สอนขาดการนำผลการวิเคราะห์ เครื่องมือวัดและประเมินผลมา ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ต่อไป	3.13	1.10	2.83	0.96	1.22
โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูผู้สอน วิเคราะห์การเรียนของนักเรียนเพื่อ หาทางช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน	2.46	1.02	2.46	0.83	0.00

ตาราง 25 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	ผู้บริหาร		ครูวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
โรงเรียนมาตรการติดตาม ดูแล ให้ครู ผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผล ตรงกับเวลาที่กำหนด	2.18	0.99	2.17	0.64	0.08
รวม	2.46	0.78	2.39	0.71	0.41

จากตาราง 25 ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
มีความคิดเห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และประสบการณ์ 3 ปี ขึ้นไป ด้านการใช้หลักสูตร

ปัญหาด้านการ ใช้หลักสูตร	ประสบการณ์ 1 - 2 ปี		ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์ จุดประสงค์ โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.73	0.93	2.33	0.76	1.97*
จัดหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	2.57	0.94	2.38	1.01	0.90
ขาดการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร อย่างสม่ำเสมอ	3.43	0.98	2.96	0.96	2.11
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการ จัดทำแผนการสอนย่อยตามจุดประสงค์ ของหลักสูตร	2.91	1.13	2.58	1.28	1.23
ครูผู้สอนทำการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มี ปัญหา ไม่สม่ำเสมอ	3.05	1.08	3.04	1.04	0.04
ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับ การฝึกอบรมตามโอกาสอันควร	2.42	1.28	2.21	1.14	0.74
ครูผู้สอน ไม่มีโอกาสร่วมวางแผน การบริหารงานวิชาการ	2.48	1.11	2.58	1.01	0.42
ครูผู้สอนขาดความร่วมมือกันทำ แผนการสอน	2.89	1.11	2.58	1.01	0.42
ไม่มีการส่งเสริมให้มีการประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ หลักสูตร	2.82	1.11	2.83	1.13	0.21

ตาราง 26 (ต่อ)

ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร	ประสบการณ์ 1 - 2 ปี		ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ครูผู้สอนมีเอกสารหลักสูตรสำหรับค้นคว้า ไม่พอเพียง และ ไม่มีการประเมินผล การใช้หลักสูตรเมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.16	1.15	2.63	
ครูผู้สอนไม่ได้รับการแนะนำให้ใช้คู่มือ ประกอบการสอน และปรับปรุงเนื้อหา แผนการสอน	2.80	1.13	2.50	1.14	1.15
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการ จัดตั้งชมรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมการเสริมหลักสูตร	2.75	1.19	2.42	1.06	1.27
ครูผู้สอนไม่ได้รับการสนับสนุนให้จัดทำ โครงการสอนของตนเอง	2.44	1.09	2.46	1.06	0.08
ไม่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	2.88	1.16	2.63	1.01	0.94
ไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.01	1.16	2.54	1.22	1.74
รวม	2.82	0.79	2.60	0.79	1.22

จากตาราง 26 ครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันที่ระดับ .05 ในเรื่องครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจนโยบายวัตถุประสงค์ จุดประสงค์ โครงสร้างและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ตาราง 27 เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	ประสบการณ์ 1 - 2 ปี		ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ผู้นิเทศขาดหลักจิตวิทยาในการนิเทศ					
การเรียนการสอน	2.92	1.05	2.75	1.03	0.71
ผู้บริหาร ไม่ใช้กระบวนการนิเทศภายใน					
การแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน	2.59	1.08	2.83	1.13	0.97
ผู้ทำหน้าที่นิเทศ ไม่นิเทศการเรียนการสอน					
อย่างสม่ำเสมอ	3.05	1.15	2.96	1.04	0.36
ไม่มีการติดตามดูแลการใช้สื่อ					
การเรียนการสอน	2.84	1.07	2.92	0.97	0.33
โรงเรียนขาดการวางแผนการให้บริการ					
วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	2.62	1.14	2.58	1.97	0.15
จัดหาอุปกรณ์ไม่ตรงกับความต้องการ					
ของครูผู้สอน	2.38	1.02	2.46	1.06	0.34
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและการ					
สนับสนุนให้นำวัสดุท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อ					
การเรียนการสอน	2.36	1.06	2.21	1.02	0.62
กระบวนการจัดหา เก็บรักษา การยืมสื่อ					
การเรียนการสอนไม่เป็นระบบ และ ไม่มี					
ประสิทธิภาพ	2.53	1.11	2.71	1.08	0.71

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัญหาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	ประสบการณ์ 1 - 2 ปี		ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณาธิการ ห้องสมุด และ ไม่มีการส่งเสริมให้ครูจัด มุมหนังสือ	1.84	1.05	2.04	1.04	0.86
โรงเรียนจัดหาหนังสืออ่านประกอบไม่ เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	2.94	1.28	3.29	1.16	1.23
ไม่มีการประเมินการใช้ห้องสมุดหรือ มุมหนังสือ	2.82	1.08	3.04	1.16	0.90
ครูผู้สอนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าศึกษา ค้นคว้าในห้องสมุดหรือมุมหนังสือ	2.32	1.19	2.42	0.92	0.39
โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุม ต่าง ๆ ขึ้น	1.95	1.05	1.92	0.78	0.14
โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรม ประกวดในด้านต่าง ๆ	2.19	1.10	2.25	1.03	0.23
ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความ สามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง	1.95	0.97	2.04	0.86	0.43
รวม	2.49	0.78	2.56	0.71	0.43

จากตาราง 27 แสดงว่า ครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มี
ประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการด้านการ
สนับสนุนการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิทยากรที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปี ขึ้นไป ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ประสบการณ์ 1 - 2 ปี		ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดการวางแผน					
ในการจัดชั้นเรียน	2.09	1.09	2.25	0.89	0.66
จัดครูเข้าสอน ไม่ตรงกับความต้องการของแต่ละคน	2.54	1.14	2.13	0.90	1.66
ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน					
อย่างสม่ำเสมอ	2.39	1.04	2.25	1.15	2.57*
จัดชั่วโมงการสอนของครูผู้สอน					
ไม่เหมาะสม และไม่มีการยืดหยุ่น	2.17	1.03	2.04	0.86	0.58
ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัดตารางสอน	1.85	1.00	2.37	1.10	02.28
ไม่ได้จัดศูนย์ตารางสอนของโรงเรียน					
ซึ่งจะทำให้ครูสามารถตรวจสอบ					
และผู้บริหารสามารถควบคุมการเรียนการสอนได้	1.96	1.15	2.00	1.14	0.16
ผู้บริหารขาดการตรวจเยี่ยมห้องเรียน					
อย่างสม่ำเสมอ	2.24	1.18	2.50	1.28	0.94
โรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำ					
บันทึกการสอนก่อนลงมือสอน	1.99	1.06	1.84	0.91	1.16

ตาราง 28 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ประสบการณ์ 1 - 2 ปี		ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ไม่มีการร่วมมือกับคณะครูในการพัฒนา การเรียนการสอน	2.09	0.98	2.09	1.00	0.00
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้ กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียน การสอน	2.28	0.94	2.22	0.90	0.49
ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในกิจกรรม การเรียนการสอน	2.36	1.16	2.43	1.20	0.43
ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบ	2.77	1.04	2.70	0.93	0.58
ไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน	3.25	1.28	3.38	1.24	0.76
คู่มือครู และนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะ ใช้ในการจัดกระบวนการ	3.37	1.25	3.49	1.17	0.79
การเรียนการสอนไม่พอเพียง ไม่มีการซ่อมแซมคู่มือครู และวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ	2.39	1.07	2.34	1.01	0.43
รวม	2.33	0.72	2.39	0.68	0.60

จากตาราง 28 แสดงว่าครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มี
ประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณา
ในรายข้อ พบว่า แตกต่างกันในระดับ .05 ในเรื่อง ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการ
แก้ปัญหการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเรื่อง ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัด
ตารางสอน

ตาราง 29 เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	ประสบการณ์ 1 - 2 ปี		ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ครูผู้สอนไม่เข้าใจในการกำหนดแนวทาง วัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.43	1.02	2.21	0.88	0.98
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	2.46	1.21	2.21	1.10	0.92
ขาดความร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนสร้าง เครื่องมือวัดผลและประเมินผล	2.55	1.08	2.56	1.14	0.04
การจัดเก็บเครื่องมือวัดผลและ ประเมินผลไม่เป็นระบบ	2.57	1.08	2.42	0.93	0.65
ไม่มีการกำกับดูแล การวัดผลและ ประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ของหลักสูตร	2.26	1.06	2.25	0.94	0.02
ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงจุดประสงค์การเรียน รู้และเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน	2.04	1.02	2.67	0.87	0.55
ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์วัดผลและ ประเมินผล	2.11	0.93	1.88	0.74	1.16
ไม่มีการวางแผนจัดหาอุปกรณ์การจัดทำ แบบวัดผลและประเมินผล	2.36	0.94	2.33	0.82	0.11

ตาราง 29 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	ประส การณ์ 1 - 2 ปี		ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ครูผู้สอนมีคู่มือเกี่ยวกับการวัดผลและ ประเมินผลไม่เพียงพอกับ ความต้องการ	2.74	1.15	2.71	
โรงเรียนขาดการจัดหาแบบพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครูบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	2.45	1.11	2.67	1.13	0.86
การตรวจสอบหลักฐานการวัดผล และประเมินผลไม่เป็นปัจจุบัน	2.18	0.98	2.29	0.81	0.50
ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการ วิเคราะห์เครื่องมือวัดผลและ ประเมินผลให้มีมาตรฐาน	2.95	1.08	2.67	0.92	1.18
ครูผู้สอนขาดการนำผลการวิเคราะห์ เครื่องมือวัดและประเมินผลมา ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ต่อไป	3.13	1.10	2.83	0.96	1.22
โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูผู้สอน วิเคราะห์การเรียนของนักเรียนเพื่อ หาทางช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน	2.46	1.02	2.46	0.83	0.00

ตาราง 29 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	ประสบการณ์ 1 - 2 ปี		ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	โรงเรียนขาดการติดตาม ดูแล ให้ครู ผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผล ตรงกับเวลาที่กำหนด	2.18	0.99	2.17	
รวม	2.46	0.78	2.39	0.71	0.41

จากตาราง 29 แสดงว่าครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี กับ 3 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์การสอนวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 โดยใช้ความถี่ (Frequency) ดังตาราง 30 - 31 ต่อไปนี้

ตาราง 30 ปัญหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 6

ปัญหา	ความถี่
1. การนิเทศไม่เป็นระบบและไม่สม่ำเสมอ	61
2. ขาดงบประมาณ และวัสดุในการนิเทศ	48
3. ครูมีงานอื่นมากกว่างานการสอน	18
4. ขาดความรู้ในการนิเทศ	18
5. การจัดครูสอนไม่ตรงกับวิชาที่ศึกษามา	14
6. การนิเทศไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร	12

จากตาราง 30 แสดงว่าผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการมีดังนี้ การนิเทศไม่เป็นระบบและไม่สม่ำเสมอ ขาดงบประมาณและวัสดุในการนิเทศ ครูมีงานอื่นมากกว่างานการสอน ขาดความรู้ในการนิเทศ การจัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับวิชาที่ศึกษามา และการนิเทศไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร

ตาราง 31 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและ
ครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 6

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ควรจัดระบบการนิเทศและทำการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ	60
2. ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ	45
3. ควรจัดเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นทำงานแทนครูให้เพียงพอ	15
4. ควรจัดการฝึกอบรมให้ผู้บริหารและครูได้รับความรู้เกี่ยวกับการนิเทศ	14
5. ควรนิเทศให้ผู้บริหารและครูวิชาการจัดครูสอนกับวิชาที่ศึกษามา	13

จากตาราง 31 แสดงว่า ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสให้
ข้อเสนอแนะที่สำคัญว่า ควรจัดระบบการนิเทศ และทำการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ ควรจัดสรร
งบประมาณให้เพียงพอ ควรจัดเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นทำงานแทนครูให้เพียงพอ ควรจัดการฝึกอบรม
ผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้สอนให้เข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ และควรนิเทศให้ผู้บริหารและ
ครูวิชาการเข้าใจถึงการจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับวิชาที่ศึกษามา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ปัญหาการใช้หลักสูตร การสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผล
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์การเป็นครูวิชาการต่างกัน ใน 4 ด้าน ได้แก่ ปัญหาการใช้หลักสูตร การสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล
4. เพื่อจัดอันดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 และรวบรวมข้อเสนอแนะ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ปัญหาการใช้หลักสูตร การสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 จำนวน 7 จังหวัด แบ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน 194 คน และ ครูวิชาการ 194 คน รวม 388 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้จากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 122 คน ตามตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan) ครูวิชาการสุ่มแบบเจาะจงได้จากจำนวน 122 คน รวมทั้งสิ้น 244 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา คือ ปัญหาการใช้หลักสูตร การสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และปัญหาการวัดผลและประเมินผล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 60 ข้อ ซึ่งหาความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลการวิจัยความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 เห็นว่า ปัญหาการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการใช้หลักสูตร มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายข้อมีปัญหอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

1.2 ด้านสนับสนุนการเรียนการสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำวัสดุท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนไม่จัดให้มีคุรุบรรณารักษ์ห้องสมุด และไม่มีการส่งเสริมให้ครูจัดมุมหนังสือ ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้น ไม่มีโครงการจัดการประกวด และครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง มีปัญหอยู่ในระดับน้อย

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นเรื่อง จัดชั่วโมงสอนของครูผู้สอนไม่เหมาะสมและไม่มีการยืดหยุ่น ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน หนังสือแบบเรียนหนังสืออ่านประกอบสำหรับนักเรียนไม่พอเพียง และไม่มีการซ่อมแซม คู่มือครูและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่อง ไม่มีการกำกับดูแลการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร ครูผู้สอนไม่ใคร่ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล การตรวจสอบหลักสูตรการวัดผลและประเมินผลไม่เป็นปัจจุบัน และโรงเรียนขาดการติดตามดูแลให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนด

2. ปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 เห็นว่า ปัญหาการนิเทศงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านการใช้หลักสูตร มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

2.2 ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า มีปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น เรื่อง โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณาธิการห้องสมุดและไม่มีการส่งเสริมให้จัดมุมหนังสือ ครูผู้สอนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด หรือมุมหนังสือ โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้น โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมการประกวดในด้านต่าง ๆ และครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของนักเรียนเอง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ยกเว้น เรื่อง จัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับควมถนัด และความต้องการของแต่ละคน ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน และคู่มือครูและนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่พอเพียง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น เรื่อง ไม่มีการกำกับดูแลการวัดผล และประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล การตรวจหลักสูตร การวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นปัจจุบัน และโรงเรียนขาดการติดตามดูแล ให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนด มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3. ปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 เห็นว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการใช้หลักสูตร มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น เรื่องครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์ และครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรมตามโอกาสอันควร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3.2 ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น เรื่องครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้นำวัสดุท้องถิ่นมาผลิตสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณาธิการห้องสมุด และไม่มีการส่งเสริมให้จัดมุมหนังสือ โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้ตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้น โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมการประกวดในด้านต่าง ๆ และครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถความถนัดของนักเรียนเอง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นเรื่อง ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัดตารางสอน ผู้บริหารขาดการตรวจเยี่ยมห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาให้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบ ไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน คู่มือครูและนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ไม่พอเพียง และไม่มีการซ่อมแซมคู่มือครูและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

3.4 คำนวณการวัดผลและประเมินผล มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่อง ครูผู้สอนไม่เข้าใจในการกำหนดแนวทางวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการฝึกอบรมตามโอกาสอันควร ไม่มีการกำกับดูแลการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร ครูผู้สอนไม่เข้าใจเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล โรงเรียนขาดการจัดแผนพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครูบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล และโรงเรียนขาดการติดตาม ดูแล ให้ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลตรงกับเวลาที่กำหนด มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศ เป็นการเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ในทุกด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการใช้หลักสูตร ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันในระดับ .05 ในเรื่องหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น
2. ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันในระดับ .05 ในเรื่อง โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรม การประกวดในด้านต่าง ๆ
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อก็แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี กับ 3 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 แต่ละด้านเป็นรายข้อดังต่อไปนี้

1. ด้านการใช้หลักสูตร ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี และ 3 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันที่ระดับ .05 ในเรื่อง ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์ จุดประสงค์ โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี กับ 3 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี กับ 3 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างที่ระดับ .05 ในเรื่อง ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเรื่อง ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมในการจัดทำรายงาน
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล ครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี กับ 3 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารและครูวิชาการ เกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 นั้น ผู้บริหารและครูวิชาการมีปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศไม่เป็นระบบและไม่สม่ำเสมอ ขาดงบประมาณและวัสดุในการนิเทศ ครูมีงานอื่นมากกว่างานการสอน ขาดความรู้ในการนิเทศ จัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับวิชาที่ศึกษามา และการนิเทศไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร

ดังนั้นผู้บริหารและครูวิชาการมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ว่าควรจัดระบบการนิเทศและทำการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ควรจัดเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นทำงานแทนครูให้เพียงพอ ควรจัดฝึกอบรมผู้บริหารและ

ครูวิชาการ รวมทั้งครูผู้สอนให้เข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ และควรมิเทศให้ผู้บริหาร โรงเรียน และครูวิชาการ เข้าใจถึงการจัดครู ทำสอนให้ตรงกับวิชาที่ศึกษามา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายเพิ่มเติมได้ดังนี้ การวิจัยในครั้งนี้พบว่า ทั้งผู้บริหารและครูวิชาการต่างมองปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง โดยรวมทุกด้าน คือ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดผลและประเมินผล

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่วิจัยไว้ในปี 2524 และเห็นสอดคล้องกันกับชโล จันทรกุล (2524 : อัดสำเนา) ซึ่งได้วิจัยเรื่องบทบาทการนิเทศการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า บทบาทการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาทางด้านหลักสูตรการสอน การจัดบุคลากรและการพัฒนา การจัดหาอุปกรณ์ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนด้านปัญหาอุปสรรคการนิเทศนั้น พบว่า ปัญหาขาดงบประมาณ ผู้นิเทศขาดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับ สุนทร โคลมี (2527 : อัดสำเนา) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ปัญหาอุปสรรคของการนิเทศการศึกษา ขึ้นอยู่กับบุคลากร และแหล่งวิชาการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการนิเทศ คือ ทำให้ขาดประสิทธิภาพของการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพล ธงศิลา (2534 : 180) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง การจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี พบว่า การปฏิบัติการนิเทศในโรงเรียนประถมศึกษา มีการปฏิบัติและผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เป็นเฉพาะช่วงเวลา 4 - 5 ปี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้เร่งรัดและพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษาเป็นอย่างมาก เช่น มีการอบรมสัมมนา ประชุมปฏิบัติการของผู้บริหารโรงเรียนพัฒนาการเรียนการสอน จัดทำเอกสาร คู่มือครูและแนวปฏิบัติต่าง ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี สืบภา (2535) ซึ่งพบว่า การปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการดำเนินการนิเทศ ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ภูเก็ตอยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการนิเทศ การสังเกตการสอน และโดยเฉพาะ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องระดมสรรพกำลัง ทั้งการบุคลากร ตลอดจน การบริหาร งบประมาณ จัดหาวัสดุอุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของ หลักสูตร

จะเห็นได้ว่า การวิจัยที่ผ่านมาเน้น พบว่าปัญหาการนิเทศงานวิชาการมีอยู่จริง แต่เป็น ปัญหาที่ปรากฏในโรงเรียนประถมศึกษาที่ดำเนินการ ในภาวะปกติ แต่สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ พบปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งเป็นโครงการใหม่ของสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งโครงการดังกล่าวนี้ได้รับความสนใจจากผู้บริหารการศึกษา ทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกังวลในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหาร ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงได้จัดเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ความพร้อมของผู้บริหาร ความพร้อมของกระบวนการบริหาร และการกำหนดทรัพยากรอื่น ๆ จะเห็นได้จากโครงการฝึกอบรม ประชุมสัมมนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในช่วงที่เริ่มโครงการ และช่วงระหว่างดำเนินโครงการอยู่ จนกระทั่งปัจจุบัน

อย่างไรก็ตามการวิจัยในครั้งนี้ ดังที่กล่าวมาแล้วพบปัญหาการนิเทศงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าปัญหามีอยู่จริง เพราะเหตุว่าเมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารและ ครูวิชาการ ยังพบความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญต่อบุคคลทั้ง 4 ด้าน ดังนั้นจึงสมควร ที่จะอภิปรายถึงสาเหตุของปัญหาที่พบซึ่งมีข้อควรพิจารณาดังต่อไปนี้

1. การนิเทศงานวิชาการ จะดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น มีองค์ประกอบ ที่สำคัญ ได้แก่ ผู้นิเทศ จะต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความรับผิดชอบสูง มีความสามารถทาง คำนวณวิชาการ และเข้าใจแนวคิดพื้นฐานทางการนิเทศเป็นอย่างดี (สพช. 24 : 2528) จะเห็นได้ว่า หากบุคลากรที่ทำหน้าที่นี้เทศ ขาดคุณสมบัติดังกล่าวก็จะส่งผลต่อปัญหาการนิเทศ ได้อย่างแน่นอน ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับตัวบุคคล
2. การดำเนินการนิเทศงานวิชาการ จะสามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายนั้น ผู้บริหารจะต้องจัดกระบวนการนิเทศให้เหมาะสม กระบวนการที่สำคัญดังกล่าว ได้แก่

2.1 การสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการที่เป็นปัจจุบัน

2.2 การวางแผน ซึ่งเป็นการนำข้อมูลจากกระบวนการขั้นที่ 1 เพื่อการกำหนด
เค้าโครงของการนิเทศ โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายการนิเทศ

2.3 การปฏิบัติการนิเทศ เป็นขั้นตอนในการดำเนินการปฏิบัติจริง ซึ่งจะต้องเป็น
ไปตามแผนหรือโครงร่างที่กำหนดไว้ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการณ์ ขึ้นอยู่กับการอำนวยการ
ของผู้บริหาร โรงเรียนเป็นสำคัญ ในขั้นตอนนี้ความพร้อมเกี่ยวกับวัสดุ ครุภัณฑ์ อาจเป็นปัญหาได้
หากมีความขาดแคลน

2.4 การประเมินผล เป็นกระบวนการขั้นสุดท้าย ที่จะสำรวจตรวจสอบผลลัพธ์
ที่เกิดขึ้น เพื่อประโยชน์ในการวางแผนในครั้งต่อไป

กระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอน ที่ได้หยิบยกมาอภิปรายนั้น เป็นสาระความรู้ทาง
การนิเทศที่ได้รับการเผยแพร่ในการฝึกอบรมศึกษานิเทศก์ ซึ่งถือว่าเป็นหลักสูตรที่คาดหวังให้
บุคลากรที่ทำการนิเทศ ได้รับรู้ ดังนั้น ปัญหาการนิเทศงานวิชาการที่พบปานกลาง ในการวิจัยครั้งนี้
ย่อมมีความสัมพันธ์กับ ความรู้ ความเข้าใจและการยึดถือปฏิบัติของบุคลากรการนิเทศเป็นสำคัญ

3. โดยข้อเท็จจริงนั้น การผู้ที่ผู้บริหาร โรงเรียน จำเป็นต้องทำหน้าที่ประจำ
หลายประการ เช่น งานวิชาการ งานอาคารสถานที่ งานพัสดุและการเงิน งานบุคลากร
งานกิจการนักเรียน และงานสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งงานเหล่านี้เป็นงานประจำอยู่แล้ว งานนิเทศ
จึงเป็นงานเพิ่มขึ้นมาอีกงานหนึ่ง เป็นงานเกี่ยวกับวิชาการโดยเฉพาะ ซึ่งต้องอาศัยเวลา
เพื่อนิเทศครูผู้สอน

ผู้บริหารบางคนขาดประสบการณ์ในการนิเทศ เพราะการนิเทศนั้นต้องมีคุณสมบัติ
พิเศษในการที่จะทำหน้าที่กำกับดูแล ให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความรู้ความสามารถของผู้บริหารต้องเป็นที่เชื่อถือของครูภายใน
โรงเรียนจึงจะทำการนิเทศเป็นไปด้วยดี และเกิดประโยชน์สูงสุด ส่วนสาเหตุเกิดจากกระบวนการ
นิเทศนั้น เนื่องจากบุคลากรทางการนิเทศมีจำนวนน้อย ตั้งแต่ระดับกรม จังหวัด และอำเภอ
การที่ปัญหาการนิเทศอยู่ในระดับปานกลางนั้น ก็เป็นเพราะผู้นิเทศภายนอก ได้แก่ ศึกษานิเทศก์
จังหวัด อำเภอ ไม่ทำการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ และความรู้ของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับ
การมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไม่เพียงพอ ศึกษานิเทศก์จึง ไม่ทำการนิเทศ
เพราะ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษานั้น ไม่ได้จัดการฝึกอบรมศึกษานิเทศก์ให้ได้รับรู้ หรือ

ถ้ามีการฝึกอบรม จะมีเฉพาะศึกษานิเทศก์จังหวัดบางคนเท่านั้น อนึ่งงานขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นงานของฝ่ายนโยบายและแผนของแต่ละจังหวัด ศึกษานิเทศก์จึงไม่มีความรอบรู้เรื่องการขยายโอกาสจะนำไปนิเทศครูในโรงเรียนขยายโอกาส

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรกำหนดนโยบายและมาตรการ เพื่อการฝึกอบรมบุคลากรการนิเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งเพิ่มพูนความรู้ ยึดทักษะ พัฒนาทัศนคติ และบุคลิกภาพของบุคลากรดังกล่าว
2. หน่วยศึกษานิเทศระดับกรม ระดับจังหวัด และระดับอำเภอจะต้องจัดโครงการเสริมทางด้านกรณีศึกษาวิชาการให้แก่โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างใกล้ชิด เพื่อที่จะสามารถลดปัญหาการนิเทศงานวิชาการได้ทันที่
3. ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการจะต้องประเมินผลงานการนิเทศของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับเปลี่ยนแผนการนิเทศงานวิชาการ ให้เกิดประสิทธิภาพ
4. หน่วยงานระดับกรม และระดับจังหวัด จะต้องสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นในการนิเทศให้เพียงพอ และสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แท้จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

1. ควรศึกษาวิจัยปัญหาการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดและเขตการศึกษาอื่น ๆ เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาที่เกิดขึ้น
2. ควรศึกษาวิจัยปัญหาการนิเทศงานวิชาการ โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของบุคลากรการนิเทศทางด้านประสิทธิภาพการบริหาร ประสิทธิภาพการศึกษารวมทั้งวิจัยปัญหาเกี่ยวกับตัวบุคคล และปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลลึกซึ้งยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ภูประเสริฐ สุรวัช ศรีวัช และปรีชา คัมภีร์ปกรณ์. "การบริหารงานวิชาการ,"
ใน เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.
- "ความคิดเห็นทางประการเกี่ยวกับความสูญเปล่าในระดับประถมศึกษา," การศึกษา
แห่งชาติ. 3 : 19 - 26 ; กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2527.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพ
การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ :
สามเจริญพานิช, 2528.
- ระเบียบว่าด้วยศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
2533. อุดสาเนา.
- ชวาล แพร่ตุกลม. เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ชาอุทัย อาจินสมาจาร. การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อมร
การพิมพ์, 2535.
- ซารี มณีศรี. การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศิลปบรรณาการ,
2532.
- บุศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2525.
- ชัชพงศ์ สุวรรณรักษ์. ความต้องการความช่วยเหลือของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา
จากพื้นที่ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อุดสาเนา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. เอกสารการสอนชุดวิชา 20301 เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
หน่วยที่ 11 - 15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2523.
- ชโล จันทรกุล. "บทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ,"
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อุดสาเนา.
- ทัศนียา กัลยาณมิตร. "ห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา," ใน วารสารครูศาสตร์.
มิถุนายน - กันยายน 2534.

- ทองคำ บ่อคำ. การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2517. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- ธีรศักดิ์ สังทอง. การสำรวจและประเมินความต้องการการนิเทศการศึกษาของครูประถมศึกษา สังกัดการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2533.
- นิพนธ์ กินาวงศ์. หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์แอนด์, 2523.
- นิพนธ์ ไทยพานิช. การนิเทศแบบคลีนิก. กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์, 2527.
- นิตยา จรุงนลลริศ. การใช้หลักสูตรกลุ่มภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- ประพัฒน์ จาปาไทย. "นักวิจัยคุย," ใน ข่าวสารการวิจัยการศึกษา, สิงหาคม - กันยายน, 2530.
- แผนงาน, กอง. สำนักงานเลขาธิการกระทรวงศึกษาธิการ. การศึกษาการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ และโรงเรียนสาขาโรงเรียนมัธยมศึกษา. ม.ป.ท. 2534.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.
- พิทยา จันฤฯไชย. การปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ จังหวัดอุดรธานี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- เพ็ญศรี สืบภา. การปฏิบัติการการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- เมธี บิลันธนานนท์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิกษ์อักษร, 2519.

มาโนช บุญฐานวัตร. "การทดลองรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนด้วยการพัฒนาองค์การ,"

วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 18(4) : 92 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2531.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศึกษาวร, 2531.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. คู่มือการใช้หลักสูตร พุทธศักราช 2521.

กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์, 2535.

..... . คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 1. 2533.

..... . คู่มือการดำเนินงานสำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เอ็น.ที., 2535.

สังัด อุทรานันท์. "กระบวนการนิเทศการศึกษา ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา,"

ใน เอกสารรายงานผลการปฏิบัติงานเรื่อง การทดลองรูปแบบการนิเทศการศึกษา

ภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2527.

สันต์ ธรรมบำรุง. หลักการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526.

สมพงษ์ เกษมสัน. การบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

สมพล ธงศิลา. กระบวนการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี ตามแนวปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการ

การประถมศึกษาแห่งชาติ. ปริทัศน์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

สามารถ รักษาศิลป์. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในทัศนะ

ของผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียน สำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดเพชรบุรี. ปริทัศน์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2434. อัดสำเนา.

สุชาติ สุกใสชะ. "สัมภาษณ์ : พัฒนาการประถมศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ," มิตรครู.

26(22) : 6 ; พฤศจิกายน 2527.

- สุนทร โคelmi. การจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- สิริชัย สุทธาจารย์เกษม. การสำรวจและประเมินความต้องการการนิเทศการศึกษาของครู
ประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสโขทัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2528. อัดสำเนา.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 4th ed.
New York : Hamer & Row, 1984.
- Douglass, Carl R. Democratic Supervision in Secondary Schools.
2nd ed. Edinburg : The Riverside Press, 1961.
- Erickson, Carl W.H. Administering Instructional Media Programs.
New York : The Macmillan Co., 1968.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York :
McGraw - Hill, Inc., 1973.
- Harris, Ben M. Supervisory Behavior in Education. 2nd ed. Englewood
Cliffs : N.J.W. Prentice Hall Inc., 1975.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for
Research Activities," in Journal of Educational and
Psychological Measurement. 30(30) : 607 - 610 ; 1970.
- Lee, Bill Dan. "Critical Incidents of Principals in South New
Mexico," Dissertation Abstracts International. 4134 - A ;
1974.
- Simon, Herbert A., Donald W. Smithbury and Victor A. Thomson. Public
Administration. New York : Alfred A. Knopf, 1966.
- Wiles, Kimball and John T. Lovell. Supervision of Better Schools.
4rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1975.

תוצאות

ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

1. นายทวีศักดิ์ จันทรสาร ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี
2. นายนิกร เพชรน้อย หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี
3. นายถวิล วรรณปะเก หัวหน้าฝ่ายพัฒนางานนิเทศการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี
4. นางอุไรศรี จันทรภูมิ หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี
5. นายชีวิต ศรีวิสิทธิ์ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอแก่งคอย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี
6. นายบุญสม สายหยุด ผู้อำนวยการโรงเรียนพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามทัศนะของท่านผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการเกี่ยวกับ ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูวิชาการที่ ทำหน้าที่หัวหน้าสายมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 การตอบแบบสอบถามของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการวิจัย และไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน เนื่องจากการนำเสนอผลการวิจัยจะเสนอในภาพรวม ขอให้ท่านได้ตอบตามความคิดเห็นอย่างแท้จริง และได้โปรดตอบให้ครบทุกตอนและทุกข้อ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้สร้าง เครื่องมือเพื่อการวิจัยขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน

คือ

ตอนที่ 1 สอดภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาการนิเทศงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ปัญหาการใช้หลักสูตร
2. ปัญหาการสนับสนุนการเรียนการสอน
3. ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ปัญหาการวัดผลและประเมินผล

รวมทั้งหมด 60 ข้อ

เกณฑ์การพิจารณา 3 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับปัญหามากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับปัญหามาก
- 3 หมายถึง ระดับปัญหปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับปัญหาน้อย
- 1 หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด หรือ ไม่มีปัญหาเลย

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

ในการวิจัยครั้งนี้ คำว่า

การนิเทศงานวิชาการ หมายถึง ความพยายามของผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการสายมัธยมศึกษาตอนต้น โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ได้ดำเนินการเพื่อช่วยเหลือครูผู้สอนให้สามารถปรับปรุงการใช้หลักสูตร การสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล เพื่อให้งานทั้ง 4 ด้านนี้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ หมายถึง สิ่งที่ทำให้เกิดข้อขัดข้องต่าง ๆ ทำให้ผู้บริหารและครูไม่สามารถดำเนินการนิเทศงานวิชาการให้บรรลุล่งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในที่นี้ได้กำหนดขอบเขตของปัญหาการนิเทศไว้ 4 ด้าน คือ ปัญหาการใช้หลักสูตร ปัญหาการสนับสนุนการเรียนการสอน ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาการวัดผลและประเมินผล

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ข้าราชการครูผู้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน รวมทั้งผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าวในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

ครูวิชาการสายมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง ข้าราชการครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ประสบการณ์การเป็นครูวิชาการ หมายถึง ระยะเวลาของการปฏิบัติหน้าที่เป็น
ครูวิชาการ ของข้าราชการครูที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นครูวิชาการสายมัธยมศึกษาตอนต้น
ผู้วิจัย หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจะขอรับแบบสอบถามนี้คืน
อย่างช้าภายในวันที่ 30 สิงหาคม 2536 ขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นายสมเด็จ หาญกุดคุ้ม

นิสิตปริญญาโท วิชาเอก การบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง ขอให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริงของท่าน เพื่อครบสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยตอบข้อความทุกข้อ

1. ตำแหน่ง
 - 1.1 () ผู้บริหาร
 - 1.2 () ครูวิชาการสายมัธยมศึกษา
2. ประสบการณ์ของครูวิชาการสายมัธยมศึกษา
 - 2.1 () ระหว่าง 1 - 2 ปี
 - 2.2 () 3 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาการนิเทศการศึกษางานวิชาการภายในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ปีการศึกษา 2536

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกของท่านข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น กรุณาตอบทุกข้อ

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด
	5	4	3	2	1
1. <u>ปัญหาการใช้สูตร</u>					
1.1 ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในขยาย วัตถุประสงค์ จุดประสงค์ โครงสร้าง และ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
1.2 จัดหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น					
1.3 ขาดการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่าง สม่ำเสมอ					
1.4 ครูผู้สอนขาดการส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนการสอน ย่อย ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร					
1.5 ครูผู้สอนไม่ทำการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหา อย่างสม่ำเสมอ					
1.6 ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรม ตามโอกาสอันควร					
1.7 ครูผู้สอน ไม่มีโอกาสร่วมวางแผนการบริหารงาน วิชาการ					
1.8 ครูผู้สอนขาดความร่วมมือกันจัดทำแผนการสอน					
1.9 ไม่มีการส่งเสริมให้มีการประชุมแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร					

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
1.10 ครูผู้สอนมีเอกสาร ใช้หลักสูตรสำหรับค้นคว้า ไม่เพียงพอ และไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา
1.11 ครูผู้สอน ไม่ได้รับการแนะนำ ให้ใช้คู่มือประกอบ การสอนและปรับปรุงเนื้อหาการทำงาน การสอน
1.12 ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริม ให้มีการจัดตั้งชุมนุม ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเสริม หลักสูตร
1.13 ครูผู้สอนไม่ได้รับการสนับสนุนให้จัดทำโครงการสอน ของตนเอง
1.14 ไม่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ มาให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการ ใช้หลักสูตร
1.15 ไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เมื่อสิ้นปี การศึกษา
2. <u>ปัญหาการสนับสนุนการเรียนการสอน</u>					
2.1 ผู้ในเทศบาลหลักจิตวิทยาในการนี้ เทศกาลเรียน การสอน

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
2.2 ผู้บริหาร ไม่ใช้กระบวนการนิเทศภายในในการ แก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน
2.3 ผู้มีหน้าที่นิเทศ ไม่นิเทศการเรียนการสอนอย่าง สม่ำเสมอ
2.4 ไม่มีการติดตามดูแลการใช้สื่อการเรียนการสอน
2.5 โรงเรียนขาดการวางแผนการให้บริการวัสดุ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
2.6 จัดหาสื่อและอุปกรณ์ไม่ตรงกับความต้องการของครู ผู้สอน
2.7 ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุน ให้นำวัสดุท้องถิ่น มาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน
2.8 กระบวนการจัดหา เก็บรักษา การยืมสื่อการเรียน การสอนไม่เป็นระบบ และไม่มีประสิทธิภาพ
2.9 โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งครูบรรณารักษ์ห้องสมุด และไม่มีการส่งเสริมให้ครูจัดมหนังสือ
2.10 โรงเรียนจัดหาหนังสืออ่านประกอบ ไม่เพียงพอต่อ ความต้องการของนักเรียน
2.11 ไม่มีการประเมินการใช้ห้องสมุดหรือมุมหนังสือ
2.12 ครูผู้สอนไม่ส่งเสริมให้นักเรียน เข้าศึกษาค้นคว้า ในห้องสมุดหรือมุมหนังสือ

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
2.13 โรงเรียนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งชุมนุม ต่าง ๆ ขึ้น					
2.14 โรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมประกวด ในด้านต่าง ๆ					
2.15 ครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถ ตามความถนัดของนักเรียนเอง					
3. <u>ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
3.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดการวางแผนในการ จัดชั้นเรียน					
3.2 จัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความถนัดและ ความต้องการของแต่ละคน					
3.3 ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ปัญหา การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
3.4 จัดชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนไม่เหมาะสม และไม่มีการยืดหยุ่น					
3.5 ไม่มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการ จัดตารางสอน					
3.6 ไม่ได้จัดศูนย์ตารางสอนของโรงเรียน ซึ่งจะ ทำให้ครูสามารถตรวจสอบ และผู้บริหารสามารถ ควบคุมการเรียนการสอนได้					

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
3.7 ผู้บริหารขาดการตรวจเยี่ยมห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ
3.8 โรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำบันทึกการสอนก่อนลงมือสอน
3.9 ไม่มีการร่วมมือกับคณะครูในการพัฒนาการเรียนการสอน
3.10 ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้กระบวนการกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอน
3.11 ไม่มีหลักฐานการยืมสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน
3.12 ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการเรียนการสอน
3.13 หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่พอเพียงสำหรับนักเรียน
3.14 คู่มือครู และนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะใช้ในการจัดการกระบวนการเรียนการสอนไม่พอเพียง
3.15 ไม่มีการซ่อมแซมคู่มือครู และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
4. <u>ปัญหาการวัดผลและประเมินผล</u>					
4.1 ครูผู้สอนไม่เข้าใจในการกำหนดแนวทางวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
4.2 ครูผู้สอน ไม่ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการฝึกอบรม เกี่ยวกับวัดผลและประเมินผล
4.3 ขาดความร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนสร้าง เครื่องมือ วัดผลและประเมินผล
4.4 การจัดเก็บ เครื่องมือวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นระบบ
4.5 ไม่มีการกำกับดูแล การวัดผลและประเมินผล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร
4.6 ครูผู้สอน ไม่ได้รับการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน
4.7 ครูผู้สอน ไม่เข้าใจเกณฑ์วัดผลและประเมินผล
4.8 ไม่มีการวางแผนจัดหาอุปกรณ์การจัดทำแบบวัดผล และประเมินผล
4.9 ครูผู้สอนมีคู่มือ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ไม่เพียงพอกับความต้องการ
4.10 โรงเรียนขาดการจัดหาแบบพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครู บันทึกข้อมูล เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล
4.11 การตรวจสอบหลักฐานการวัดผลและประเมินผล ไม่เป็นปัจจุบัน

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
4.12 ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้มีมาตรฐาน
4.13 ครูผู้สอนขาดการนำผลการวิเคราะห์เครื่องมือ วัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ต่อไป
4.14 โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูผู้สอนวิเคราะห์ ผลการเรียนของนักเรียน เพื่อหาทางช่วยเหลือ นักเรียนที่เรียนอ่อน
4.15 โรงเรียนขาดการติดตาม ดูแล ให้ครูผู้สอนทำการ วัดผลและประเมินผลตรงกันข้ามเวลาที่กำหนด

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายสมเด็จ ชื่อสกุล หาญกุดคุ้ม
 เกิดวันที่ 20 ธันวาคม พุทธศักราช 2493
 สถานที่เกิด 41 หมู่ 6 บ้านหนองเขื่อง ต.กุดคุ้ม อ.เมืองชัยภูมิ จ.ชัยภูมิ
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ศึกษาในเทศก์ 6 หัวหน้างานพัฒนางานนิเทศการศึกษา
 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองแค
 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี
 ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 18/5 ถนนพหลโยธินสายใหม่ ตำบลหนองแค
 อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี 18140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2505 ป.4 โรงเรียนวัดบ้านหนองเขื่อง
 ต.กุดคุ้ม อ.เมืองชัยภูมิ จ.ชัยภูมิ
 พ.ศ. 2516 ระดับ 3 (ป.7) ระดับ 4 (ม.ศ.3) โรงเรียนผู้ใหญ่วัดพระเชตุพน
 อ.พระนคร จ.พระนคร
 พ.ศ. 2517 สอบชุด พ.กศ.
 พ.ศ. 2522 สอบชุด พ.ม. และ อศร. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
 กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2526 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วุฒิ ศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ)
 วิทยาลัยครูเทพสตรี จ.ลพบุรี
 พ.ศ. 2537 สำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต กศ.ม. การบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2521 ตำแหน่งครู 1 ระดับ 1 โรงเรียนวัดบ้านฮาคุใต้
 พ.ศ. 2527 ศึกษาในเทศก์ 4 สบอ.แก่งคอย อ.แก่งคอย จ.สระบุรี
 พ.ศ. 2532 - ปัจจุบัน ศึกษาในเทศก์ 6 สบอ.หนองแค อ.หนองแค จ.สระบุรี

ปัญหาการนิเทศงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6

บทคัดย่อ

ของ

สมเด็จ หาดุกุดคุ้ม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2537

ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อการศึกษาปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหาร และครูวิชาการ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศงานวิชาการของครูวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี กับ 3 ปีขึ้นไป และเพื่อจัดอันดับปัญหาการนิเทศงานวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารและครูวิชาการใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เพศการศึกษา 6

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 122 คน ครูวิชาการโรงเรียน จำนวน 122 คน รวม 244 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการรวมสี่ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ เบเนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และความถี่ ผลการศึกษาวิจัยที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านสนับสนุนการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง แต่ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย
2. ครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง
3. ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศงานวิชาการโดยรวม และเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าแตกต่างกันที่ระดับ .05 ด้านการใช้หลักสูตรในเรื่องหลักสูตรไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน ในเรื่องโรงเรียนไม่มีโครงการจัดกิจกรรมการประกวด
4. ครูวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีทัศนะต่อปัญหาการนิเทศงานวิชาการโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่า ด้านการใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในเรื่องครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจนโยบายวัตถุประสงค์ จุดประสงค์โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในเรื่อง ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกัน แก่ปัญหาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และไม่ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดตารางสอน

5. ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีทักษะต่อปัญหา
การนิเทศงานวิชาการ ตามอันดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การนิเทศงานวิชาการ
ไม่เป็นระบบและไม่สม่ำเสมอ ขาดงบประมาณและวัสดุการนิเทศ ครูมีงานอื่นมากกว่างานการสอน
ขาดความรู้ในการนิเทศ จัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับวิชาที่ศึกษามา และการนิเทศไม่ได้รับการ
เอาใจใส่เท่าที่ควร ตามลำดับ

PROBLEMS ON ACADEMIC SUPERVISION IN EDUCATIONAL OPPORTUNITY
EXPANSION SCHOOLS UNDER THE OFFICES OF PROVINCIAL
PRIMARY EDUCATION IN EDUCATIONAL REGION VI

AN ABSTRACT

BY

SOMDEJ HANKUDETUME

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Education Administration
at Srinakharinwirot University

May 1994

The purposes of this research were to study problems on academic supervision of the administrators and academic staff, to compare problems on academic supervision of the administrators and academic teachers, to compare problems on academic supervision of the academic staff with 1 - 2 years' experience and more than 3 years' experience, and to prioritize problems on academic supervision as perceived by the administrators and academic staff in educational opportunity expansion school under the Office of Provincial Primary Education in Educational Region VI.

The sample used in this research comprised 122 administrators and 122 academic staff, totally 244. The instrument used for collecting data was the rating - scale questionnaire on problems on academic supervision in four aspects : curriculum utilization, instructional support, instructional arrangement, and test and supervision. Statistics used for analyzing data were mean, standard deviation, t - test, and frequency.

The main research findings were summarized as follows : -

1. The administrators in educational opportunity expansion schools perceived problems on academic supervision in the aspects of curriculum utilization, instructional support and test and evaluation at a moderate level, but in the instructional arrangement aspect at a little level.

2. The academic staff in educational opportunity expansion schools perceived problems on academic supervision in all and individual aspects at a moderate level

3. The administrators and academic staff in educational opportunity expansion schools differently perceived problems on academic supervision in all and individual aspects with no statistical significance. However, it was found significant at the .05 level in the curriculum utilization aspect on the curriculum not meeting local needs and the instructional support aspect on schools having no project activity contests.

4. The academic staff in educational opportunity schools differently perceived problems on academic supervision in all and individual aspects with no statistical significance. However, it was found significant at the .05 level in the curriculum utilization aspect on teachers lacking knowledge and understanding in policies, objectives, purposes, aims, and structure of the curriculum, and in the instructional arrangement of irregular staff meetings for solving instructional problems, and teachers being discouraged in preparing time - tables.

5. The administrators and academic staff in educational expansion schools perceived academic supervision problems in the following priority : unsystematic and irregular supervision, lacking budget and materials for supervision, teachers having more other jobs than teaching, lacking knowledge in supervision, miss - matching between qualified teachers and teaching subjects, and supervision lacking proper attention, respectively.